

قِصَصُ الْأَنْبِيَاءِ

Kısas ul-Enbiya'

Medine İslam Üniversitesi Yayını

أحمد سجاد أوستون

١٤٣٨ - 2017

İçindekiler

سَفِينَةُ نُوحٍ	Nuh'un gemisi (Hz. Nuh)	1
مَنْ كَسَرَ الْأَصْنَامَ؟	Putları kim kırdı? (Hz. İbrahim).....	17
أَحْسَنُ الْقَصَصِ	Kıssaların en güzeli (Hz. Yusuf).....	33

سَفِينَةُ نُوحٍ

Nuh'un gemisi

1 – بَعْدَ آدَمَ Adem'den sonra

بَارَكَ اللَّهُ فِي ذُرِّيَّةِ آدَمَ فَكَانَ فِيهَا رِجَالٌ كَثِيرٌ وَنِسَاءٌ .

Allah Âdem'in soyunu bereketlendirdi ve onların içinde bir çok adam ve kadınlar oldu.

وَأَنْتَشَرَتْ ذُرِّيَّةُ آدَمَ وَكَثُرَتْ . وَكَانَتْ لِذُرِّيَّةِ آدَمَ قُرَى كَثِيرَةٌ وَبَنُوا بُيُوتًا كَثِيرَةً .

Âdem'in soyu yayıldı ve çoğaldı. Âdem'in soyunun bir çok nesli oldu ve bir çok evler yaptılar.

وَكَانُوا يَحْرُثُونَ الْأَرْضَ وَيَزْرَعُونَ وَيَعِيشُونَ .

Onlar yeri sürüyorlardı ve tarım yapıyorlardı ve yaşıyorlardı.

وَكَانَ النَّاسُ عَلَى دِينِ أَبِيهِمْ آدَمَ، يَعْبُدُونَ اللَّهَ وَلَا يُشْرِكُونَ بِهِ شَيْئًا .

İnsanlar babaları Âdem'in dini üzereydiler, Allah'a tapıyorlardı ve O'na hiçbir şeyi ortak tutmuyorlardı.

وَكَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً أَبُوهُمْ آدَمَ وَرَبُّهُمْ اللَّهُ .

İnsanlar tek bir ümmetti: babaları Âdem ve rableri Allah.

2 – حَسَدُ الشَّيْطَانِ Şeytanın hasedi

وَلَكِنْ كَيْفَ يَرْضَى إِبْلِيسُ وَذُرِّيَّتُهُ بِهَذَا؟ أَلَا يَزَالُ النَّاسُ يَعْبُدُونَ اللَّهَ؟

Fakat iblis ve soyu buna nasıl razı olur? İnsanlar Allah'a tapmaktan vaz geçmeyecek mi?

أَلَا يَزَالُ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَا يَخْتَلِفُونَ؟ إِنَّ ذَلِكَ لَا يَكُونُ! إِنَّ ذَلِكَ لَا يَكُونُ!

İnsanlar tek bir ümmet olmaktan, anlaşmaktan vaz geçmeyecek mi? Bu gerçekten olamazdı.

هَلْ يَدْخُلُ ذُرِّيَّةُ آدَمَ الْجَنَّةَ، وَيَدْخُلُ إِبْلِيسُ وَذُرِّيَّتُهُ النَّارَ؟

Âdem'in soyu cennete giriyor ve iblisin soyu ateşe giriyor, öyle mi?

إِنَّ ذَلِكَ لَا يَكُونُ! إِنَّ ذَلِكَ لَا يَكُونُ! إِنَّهُ لَمْ يَسْجُدْ لِآدَمَ فَطَرَدَهُ اللَّهُ وَلَعَنَهُ .

Bu gerçekten olamazdı. O Âdem'e secde etmemişti ve Allah onu uzaklaştırmıştı ve lanetlemişti.

أَلَا يَنْتَقِمُ مِنْ بَنِي آدَمَ فَيَدْخُلُوا مَعَهُ النَّارَ؟ لَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ! لَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ!

Âdem'in soyundan intikam alması da onunla ateşe girmesinler mi? Kesinlikle bu olamazdı.

3 – فِكْرَةُ الشَّيْطَانِ Şeytanın düşüncesi

وَرَأَى الشَّيْطَانُ أَنْ يَدْعُو النَّاسَ إِلَى عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ فَيَدْخُلُوا النَّارَ وَلَا يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَبَدًا.

Şeytan insanları putlara tapmaya çağırmayı düşündü, böylece ateşe girsinler, ebediyen cennete girmesinler.

وَكَانَ الشَّيْطَانُ يَعْرِفُ أَنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ الشِّرْكَ وَيَغْفِرُ كُلَّ شَيْءٍ إِذَا أَرَادَ.

Şeytan biliyordu ki Allah şirki bağışlamaz ve isterse her şeyi bağışlar.

فَأَرَادَ الشَّيْطَانُ أَنْ يَدْعُوهُمْ إِلَى الشِّرْكِ فَلَا يَدْخُلُوا الْجَنَّةَ أَبَدًا.

Şeytan istedi ki onları şirke davet etsin, ebediyen cennete girmesinler.

وَلَكِنْ كَيْفَ الطَّرِيقُ إِلَى ذَلِكَ، وَالنَّاسُ يَعْبُدُونَ اللَّهَ؟

Fakat insanlar Allah'a ibadet ederken buna yol nasıl?

إِنَّهُ لَوْ ذَهَبَ إِلَى النَّاسِ وَقَالَ لَهُمْ: أَعْبُدُوا الْأَصْنَامَ وَلَا تَعْبُدُوا اللَّهَ لَشَتَمَهُ النَّاسُ وَضَرَبُوهُ.

Gerçekten eğer o insanlara gitseydi ve onlara deseydi: Putlara tapın ve Allah'a tapmayın, ona söverlerdi ve onu döverlerdi.

قَالُوا: مَعَاذَ اللَّهِ، أُنْشِرِكَ بَرِّبْنَا؟ أَمْ نَعْبُدُ الْأَصْنَامَ؟ إِنَّكَ لَشَيْطَانٌ رَجِيمٌ! إِنَّكَ لَشَيْطَانٌ حَبِيثٌ!

Derlerdi: Allah korusun, Rabbimize ortak koşar mıyız? Putlara tapar mıyız? Sen kovulmuş şeytansın! Sen pis şeytansın!

4 – حِيلَةُ الشَّيْطَانِ Şeytanın hilesi

وَلَكِنَّ الشَّيْطَانَ وَجَدَ بَابًا يَدْخُلُ مِنْهُ إِلَى رُؤُوسِ النَّاسِ.

Fakat şeytan oradan insanların kafalarına gireceği bir kapı buldu.

كَانَ رِجَالٌ يَخَافُونَ اللَّهَ وَيَعْبُدُونَهُ لَيْلًا وَنَهَارًا وَيَذْكُرُونَهُ ذِكْرًا كَثِيرًا.

Allah'tan korkan, ona tapan ve onu gece ve gündüz çok zikirle anan insanlar vardı.

وَكَانُوا يُحِبُّونَ اللَّهَ، وَكَانَ اللَّهُ يُحِبُّهُمْ وَيَسْتَجِيبُ لَهُمْ وَكَانَ النَّاسُ يُحِبُّونَهُمْ وَيُعَظِّمُونَ لَهُمْ،

Onlar Allah'ı severdi, Allah da onları severdi ve onlar için icabet ederdi ve insanlar onları severdi ve onları büyük görürdü.

وَكَانَ الشَّيْطَانُ يَعْرِفُ ذَلِكَ جَيِّدًا. وَقَدْ مَاتَ هَؤُلَاءِ وَانْتَقَلُوا إِلَى رَحْمَةِ اللَّهِ!

Şeytan bunu çok iyi biliyordu. Ve bunlar ölmüştü ve Allah'ın rahmetine intikal etmişti.

ذَهَبَ الشَّيْطَانُ إِلَى النَّاسِ وَذَكَرَ هَؤُلَاءِ الرَّجَالَ.

Şeytan insanlara gitti ve bu adamları andı.

وَقَالَ: كَيْفَ كَانَ فِيكُمْ فُلَانٌ وَفُلَانٌ وَفُلَانٌ؟

Ve dedi: İçinizde filan ve filan ve filan nasıldı?

قَالُوا: سُبْحَانَ اللَّهِ! رِجَالُ اللَّهِ وَأَوْلِيَاؤُهُ! أَوْلَيْكَ إِذَا دَعَا أَجَابَهُمْ، وَإِذَا سَأَلُوا أَعْطَاهُمْ.

Dediler: Subhnallah! Allah'ın adamları ve dostları! Onlar dua ettikleri zaman onlara icabet ederdi, istedikleri zaman onlara verirdi.

5 – صُورُ الصَّالِحِينَ Salihlerin resimleri

قَالَ الشَّيْطَانُ: وَلِمَاذَا لَا تَنْظُرُونَ إِلَيْهِمْ كُلَّ يَوْمٍ؟

Şeytan dedi: Niçin her gün onlara bakmıyorsunuz?

قَالُوا: وَكَيْفَ السَّبِيلِ إِلَى ذَلِكَ وَقَدْ مَاتُوا؟

Dediler, bunun yolu nasıl, onlar öldü.

قَالَ: اِعْمَلُوا لَهُمْ صُورًا وَأَنْظُرُوا إِلَيْهَا كُلَّ صَبَاحٍ

Dedi, onlar için resimler yapın ve onlara her sabah bakın.

وَأَعْجَبَ النَّاسُ بِرَأْيِ إِبْلِيسَ وَصَوَّرُوا الصَّالِحِينَ وَكَانُوا يَنْظُرُونَ إِلَى هَذِهِ الصُّورِ كُلَّ يَوْمٍ،

İnsanlar iblisin görüşünü beğendi ve salihlerin resimlerini yaptı ve bu resimlere her gün bakıyorlardı.

وَإِذَا رَأَوْهَا ذَكَرُوا أَوْلِيَاءَ الصَّالِحِينَ.

Onları gördükleri zaman o salihleri anıyorlardı.

6 – مِنَ الصُّورِ إِلَى التَّمَاثِيلِ Resimlerden heykellere

وَأَنْتَقَلُّوا مِنَ الصُّورِ إِلَى التَّمَاثِيلِ وَعَمَلُوا لِلصَّالِحِينَ تَمَاثِيلَ كَثِيرَةً،

Resimlerden heykellere geçtiler ve salihler için çok heykeller yaptılar.

وَوَضَعُوهَا فِي بُيُوتِهِمْ وَفِي مَسَاجِدِهِمْ

Ve onları evlerine ve mescitlerine koydular.

وَكَانُوا يَعْبُدُونَ اللَّهَ لَا يُشْرِكُونَ بِهِ شَيْئًا وَكَانُوا يَعْرِفُونَ أَنَّ هَذِهِ تَمَاثِيلُ الصَّالِحِينَ.

Allah'a tapıyorlardı ve O'na hiç bir şeyi ortak koşmuyorlardı ve biliyorlardı ki bunlar salihlerin heykelleridir.

وَأَنَّ هَذِهِ حِجَارَةٌ لَا تَنْفَعُهُمْ وَلَا تَضُرُّهُمْ وَلَا تَرْزُقُهُمْ

Ve bunlar taşlardır ve onlara fayda vermez, zarar vermez ve onlara rızık vermez.

وَلَكِنَّهُمْ كَانُوا يَتَبَرَّكُونَ بِهَا وَيُعَظِّمُونَهَا، لِأَنَّهَا تَمَاثِيلُ لِلصَّالِحِينَ.

Fakat onlarla bereketleniyorlardı ve onlara saygı gösteriyorlardı, çünkü onlar salihlerin heykelleriydi.

وَكَثُرَتْ هَذِهِ التَّمَاثِيلُ فِيهِمْ، وَكَثُرَتْ تَعْظِيمُهَا.

Bu heykeller onların içinde çoğaldı ve onların saygısı da çoğaldı.

وَإِذَا مَاتَ فِيهِمْ رَجُلٌ صَالِحٌ عَمِلُوا لَهُ تِمَثَالًا وَسَمُّوهُ بِاسْمِهِ.

İçlerinden salih bir adam öldüğü zaman onun için bir heykel yaptılar ve ona onun ismini verdiler.

7 – مِنَ التَّمَاثِيلِ إِلَى الْأَصْنَامِ Heykellerden putlara

وَمَضَى هَؤُلَاءِ، وَرَأَى الْأَوْلَادُ آبَاءَهُمْ يَتَبَرَّكُونَ بِهَا وَرَأَوْا آبَاءَهُمْ يُعَظِّمُونَهَا.

Ve bunlar geçti ve çocuklar babalarının bunlarla bereketlendiğini ve onlara saygı gösterdiğini gördüler.

وَكَانُوا يَرَوْنَهُمْ يَقْبَلُونَ هَذِهِ التَّمَاثِيلَ، وَيَلْمُسُونَهَا وَيَدْعُونَ عِنْدَهَا.

Onların bu heykellere yöneldiklerini ve onlara dokunduklarını ve onların yanında dua ettiklerini görüyorlardı.

وَكَانُوا يَرَوْنَهُمْ يَخْفَضُونَ رُؤْسَهُمْ وَيَزْكَعُونَ عِنْدَهَا

Onların bu heykellerin yanında başlarını eğdiklerini ve rüku ettiklerini görüyorlardı.

فَزَادَ الْأَبْنَاءُ عَلَى الْأَبَاءِ، وَصَارُوا يَسْجُدُونَ لَهَا وَصَارُوا يَسْأَلُونَهَا، وَيَذْبَحُونَ لَهَا.

Evlatlar atalarının yaptığını arttırdı ve onlara secde etmeye, onlardan istemeye ve onlar için hayvan kesmeye başladılar.

وَهَكَذَا صَارَتْ هَذِهِ الْأَصْنَامُ آلِهَةً، وَصَارَ النَّاسُ يَعْبُدُونَهَا كَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ اللَّهَ مِنْ قَبْلِ.

Böylece bu heykeller tanrılar oldu ve insanlar daha önce Allah'a taptıkları gibi bunlara tapmaya başladı.

وَكَثُرَتْ هَذِهِ آلِهَةٌ فِيهِمْ، هَذَا وَذَلِكَ سُوعٌ، وَهَذَا يَعُوثٌ، وَذَلِكَ يَعُوقٌ، وَهَذَا نَسْرٌ.

içlerinde bu tanrılar çoğaldı; bu vedd, şu suva' bu yeğus şu yeuk ve bu nesr.

8 – غَضَبُ اللَّهِ Allah'ın gazabı

وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ غَضَبًا شَدِيدًا وَلَعَنَهُمْ.

Ve Allah insanlara şiddetli bir kızma ile kızdı ve onları lanetledi.

يَا كُلُّونَ رِزْقَ اللَّهِ وَيُشْرِكُونَ بِاللَّهِ! إِنَّ هَذَا لَظُلْمٌ عَظِيمٌ!

Allah'ın rızkını yiyorlar ve ona ortak koşuyorlar! Gerçekten bu büyük haksızlık!

وَعَضِبَ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ، وَحَبَسَ الْمَطَرَ وَضَيَّقَ عَلَيْهِمْ. وَقَلَّ الْحَرْثُ وَقَلَّ النَّسْلُ.

Ve Allah insanlara kızdı ve yağmuru tuttu ve onları sıkıştırdı; ve ekin azaldı ve nesil azaldı.

وَلَكِنَّ النَّاسَ مَا عَقَلُوا، وَلَكِنَّ النَّاسَ مَا تَابُوا.

Fakat insanlar akletmedi, fakat insanlar tevbe etmedi.

9 – الرَّسُولُ Peygamber

وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يُرْسِلَ إِلَيْهِمْ رَجُلًا مِنْهُمْ يُكَلِّمُهُمْ وَيَنْصَحُ لَهُمْ.

Ve Allah onlara içlerinden bir adam göndermeyi istedi, onlarla konuşur ve onlara öğüt verir.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُكَلِّمُ وَاحِدًا وَاحِدًا، إِنَّ اللَّهَ لَا يُخَاطَبُ كُلَّ أَحَدٍ يَقُولُ لَهُ افْعَلْ كَذَا، افْعَلْ كَذَا.

Şüphesiz Allah onlarla tek tek konuşmaz, Şüphesiz Allah onların her birine şöyle yap, şöyle yap diyerek hitap etmez.

إِنَّ الْمُلُوكَ لَا يَذْهَبُونَ إِلَى كُلِّ أَحَدٍ يُقُولُونَ لَهُ افْعَلْ كَذَا، افْعَلْ كَذَا.

Şüphesiz hükümdarlar onların her birine gitmez ve ona şöyle yap demezler.

وَالْمُلُوكُ بَشَرٌ كَالْبَشَرِ، يَقْدِرُ كُلُّ أَحَدٍ أَنْ يُكَلِّمَهُمْ وَيَسْمَعَ كَلَامَهُمْ،

Şüphesiz hükümdarlar insanlar gibi insandır, herkes onlarla konuşabilir ve sözlerini işitebilir.

وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ أَنْ يُكَلِّمَ اللَّهَ وَيَسْمَعَ كَلَامَهُ إِلَّا مَنْ أَرَادَ اللَّهُ!

Allah'ın istediğinden başka hiç kimse Allah'la konuşamaz ve sözlerini işitemez.

وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يُرْسِلَ إِلَى النَّاسِ رَسُولًا يُكَلِّمُهُمْ وَيَنْصَحُ لَهُمْ.

Ve Allah insanlara bir elçi göndermeyi istedi, onlarla konuşur ve onlara öğüt verir.

10 – بَشَرٌ أَمْ مَلَكٌ – İnsan mı yoksa melek mi

وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ هَذَا الرَّسُولُ بَشَرًا، وَأَنْ يَكُونَ وَاحِدًا مِنَ النَّاسِ،

Ve Allah bu elçinin insan olmasını ve insanlardan biri olmasını istedi.

يَعْرِفُهُ النَّاسُ وَيَفْهَمُونَ كَلَامَهُ. وَإِذَا كَانَ الرَّسُولُ مَلَكًا قَالَ النَّاسُ:

İnsanlar onu tanır ve onun sözlerini anlar. Elçi melek olduğu zaman insanlar der:

مَا لَنَا وَلَهُ؟ هُوَ مَلَكٌ وَنَحْنُ بَشَرٌ! نَحْنُ نَأْكُلُ وَنَشْرَبُ وَلَنَا أَهْلٌ وَذُرِّيَّةٌ فَكَيْفَ نَعْبُدُ اللَّهَ؟

Onunla bizim ne işimiz var? O melek, biz insanız. Biz yeriz ve içeriz ve bizim ailemiz ve soyumuz var, Allah'a nasıl ibadet edelim.

وَإِذَا كَانَ الرَّسُولُ بَشَرًا قَالَ أَنَا آكِلٌ وَأَشْرَبُ وَلِي أَهْلٌ وَذُرِّيَّةٌ وَأَنَا أَعْبُدُ اللَّهَ فَلِمَ لَا تَعْبُدُونَ اللَّهَ؟

Elçi insan olduğu zaman der: Ben yerim ve içerim, benim ailem ve soyum var; ben Allah'a ibadet ediyorum, siz niçin Allah'a ibadet etmiyorsunuz?

وَإِذَا كَانَ الرَّسُولُ مَلَكًا قَالَ النَّاسُ: إِنَّكَ لَا تَعْطِشُ وَلَا تَجُوعُ، وَلَا تَمْرَضُ

Elçi melek olduğu zaman insanlar der: Sen susamazsın ve acıkmazsın, hasta olmazsın

فَتَعْبُدُ اللَّهَ وَتَذْكُرُهُ دَائِمًا! وَنَحْنُ بَشَرٌ نَعْطِشُ وَنَجُوعُ،

Böylece her zaman Allah'a ibadet edersin ve onu zikredersin. Biz insanız, susarız ve acıkırız,

وَنَمْرُضٌ، فَكَيْفَ نَعْبُدُ اللَّهَ وَنَذْكُرُهُ دَائِمًا؟

Ve hasta oluruz, böyleyken nasıl her zaman Allah'a ibadet edelim ve onu analım?

وَإِذَا كَانَ الرَّسُولُ بَشَرًا قَالَ أَنَا مِثْلُكُمْ أَعْطِشُ وَأَجُوعُ وَأَمْرُضٌ وَأَعْبُدُ اللَّهَ وَأَذْكُرُهُ،

Elçi insan olduğu zaman der: Ben sizin gibiyim, susarım ve acıkırım ve hasta olurum; Allah'a ibadet ederim ve onu anarım

فَلِمَاذَا لَا تَعْبُدُونَ اللَّهَ وَلَا تَذْكُرُونَهُ؟

Siz niçin Allah'a ibadet etmiyorsunuz ve onu anmıyorsunuz?

فَيَنْقَطِعُ كَلَامُ النَّاسِ وَلَا يَجِدُونَ عُذْرًا.

Böylece insanların sözleri kesilir ve özür bulamazlar.

11 - نُوحِ الرَّسُولُ - Peygamber Nuh

وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يُرْسِلَ نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ. كَانَ فِي الْقَوْمِ أَغْنِيَاءُ وَرُؤَسَاءُ،

Ve Allah kavmine Nuh'u göndermek istedi. Kavmin içinde zenginler ve başkanlar vardı

وَلَكِنَّ اللَّهَ اخْتَارَ نُوحًا لِرِسَالَتِهِ وَلَمْ يَخْتَرْ أَحَدًا مِنْهُمْ.

Fakat Allah elçiliği için Nuh'u seçti, onlardan bir başkasını seçmedi.

اللَّهُ يَعْلَمُ مَنْ يَحْمِلُ رِسَالَتَهُ، وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَنْ يَحْمِلُ أَمَانَتَهُ.

Allah elçiliğini kimin taşıyacağını bilir ve Allah emanetini kimin taşıyacağını bilir.

وَكَانَ نُوحٌ رَجُلًا صَالِحًا كَرِيمًا، وَكَانَ نُوحٌ رَجُلًا عَاقِلًا حَلِيمًا.

Ve Nuh salih ve şerefli bir adamdı ve Nuh akıllı ve yumuşak huylu bir adamdı.

وَكَانَ نُوحٌ نَاصِحًا شَفِيقًا، وَكَانَ نُوحٌ صَادِقًا أَمِينًا.

Ve Nuh öğüt veren, şefkatli idi ve doğru sözlü ve güvenilir idi.

اخْتَارَ اللَّهُ نُوحًا لِرِسَالَتِهِ وَأَوْحَى إِلَيْهِ:

Allah elçiliği için Nuh'u seçti ve ona vahyetti:

{ أَنْ أَنْذِرَ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ }

Ki onlara acıklı bir azap gelmeden önce kavmini uyar.

فَقَامَ نُوحٌ فِي قَوْمِهِ يَقُولُ لِلنَّاسِ {إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ}

Böylece Nuh kavmi içinde ayağa kalktı ve insanlara diyordu: **Kesinlikle ben sizin için güvenilir bir elçiyim.**

12 – مَاذَا أَجَابَهُ الْقَوْمُ؟ Kavim ona ne cevap verdi?

لَمَّا قَامَ نُوحٌ فِي قَوْمِهِ يَقُولُ: {إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ}

Nuh kavmi içinde kalkıp ve insanlara: **Kesinlikle ben sizin için güvenilir bir elçiyim** dediği zaman

قَامَ بَعْضُ النَّاسِ يَقُولُونَ: مَتَى صَارَ هَذَا نَبِيًّا؟

Bazı insanlar kalkıp şöyle dedi: Bu ne zaman peygamber oldu?

بِالْأَمْسِ كَانَ رَجُلًا مِنَّا وَالْيَوْمَ يَقُولُ أَنَا رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ!

Dün bizden bir adamdı, bugün ben size Allah'ın elçisiyim diyor.

وَقَالَ أَصْدِقَاءُ نُوحٍ: هَذَا كَانَ يَلْعَبُ مَعَنَا فِي الصِّغَرِ وَيَجْلِسُ مَعَنَا كُلَّ يَوْمٍ فَمَتَى جَاءَتْهُ النُّبُوَّةُ؟

Nuh'un arkadaşları dedi: Bu küçükken bizimle oynardı ve her gün bizimle otururdu, ona peygamberlik ne zaman geldi?

وَقَالَ الْأَغْنِيَاءُ وَالْمُتَكَبِّرُونَ: أَمَا وَجَدَ اللَّهُ أَحَدًا غَيْرَهُ؟

Zenginler ve büyüklenenler dedi: Allah ondan başka birini bulamadı mı?

وَقَالَ الْجُهَّالُ {مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ}

Ve cahiller dediler: **Bu sizin gibi insandan başka bir şey değil.**

وَقَالُوا {لَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأُولِينَ}

Ve dediler: **Allah isteseydi melekler indirirdi, önceki atalarımız içinde bunu işitmedik.**

وَقَالَ بَعْضُ النَّاسِ إِنَّ نُوحًا يُرِيدُ أَنْ يَنَالَ الرِّيَاسَةَ وَالشَّرَفَ بِهَذَا الطَّرِيقِ.

İnsanlardan bazıları dedi: Nuh bu yolla başkanlığa ve şerefe ulaşmak istiyor.

13 – بَيْنَ نُوحٍ وَقَوْمِهِ Nuh ile kavmi arasında

كَانَ النَّاسُ يَقُولُونَ: قَدْ كَانَ آبَاؤُنَا يَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ فَلِمَذَا لَا يَعْبُدُهَا هَذَا؟

İnsanlar diyordu: Gerçekten atalarımız putlara tapıyordu, o halde bu niçin onlara tapmıyor?

وَكَانَ نُوحٌ يَرَى أَنَّ عِبَادَةَ الْأَصْنَامِ ضَلَالَةٌ، وَأَنَّ عِبَادَةَ الْأَصْنَامِ سَفَاهَةٌ.

Nuh görüyordu ki putlara tapmak sapıklıktır ve putlara tapmak ahmaklıktır.

وَكَانَ نُوحٌ يَرَى أَنَّ الْأَبَاءَ كَانُوا فِي ضَلَالٍ وَسَفَاهَةٍ.

Nuh görüyordu ki atalar sapıklık ve ahmaklık içindedir.

وَأَنَّ آدَمَ وَهُوَ أَبُو الْأَبَاءِ مَا كَانَ يَعْبُدُ الْأَصْنَامَ، بَلْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ

Ve ataların babası olan Âdem putlara tapmıyordu, aksine Allah'a tapıyordu.

وَأَنَّ الْقَوْمَ فِي ضَلَالَةٍ وَسَفَاهَةٍ إِذْ يَعْبُدُونَ الْحِجَارَةَ وَلَا يَعْبُدُونَ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ

Ve kavim, putlara taptığı ve onları yaratan Allah'a tapmadığı için sapıklık ve ahmaklık içindedir.

قَامَ نُوحٌ فِي الْقَوْمِ يَقُولُ بِأَعْلَى صَوْتِهِ:

Böylece Nuh kavmi içinde ayağa kalktı ve sesinin en yükseği ile diyordu:

{ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ }

Ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin ondan başka tanrınız yok. Ben sizin üzerinize büyük bir günün azabından korkuyorum.

{ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا نَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ }

Kavminden ileri gelenler dedi: Biz gerçekten seni apaçık bir sapıklık içinde görüyoruz.

{ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ. أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَ

أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ }

Dedi: Ey kavmim, bende sapıklık yoktur, fakat ben âlemlerin rabbinden bir elçiyim. Size rabbimin mesajlarını iletiyorum, size öğüt veriyorum ve sizin bilmediğiniz şeyleri Allah'tan biliyorum.

14 – اتَّبِعْكَ الْأَرْضُ ذُلُونٌ Sana aşağıdakiler tabi oluyor

وَاجْتَهَدَ نُوحٌ كَثِيرًا أَنْ يُؤْمِنَ قَوْمُهُ وَيَعْبُدُوا اللَّهَ وَيَثْرُكُونَ الْأَصْنَامَ.

Nuh kavminin iman etmesi ve Allah'a tapması ve putları terk etmesi için çok çalıştı.

وَ لَكِنْ مَا آمَنَ بِنُوحٍ إِلَّا بَعْضُ الْأَفْرَادِ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ بِأَيْدِيهِمْ وَيَأْكُلُونَ الْحَلَائِلَ.

Fakat ona kavminden bazı kişilerden başkası iman etmedi, ki onlar elleriyle çalışıyor ve helal yiyordu.

أَمَّا الْأَغْنِيَاءُ مِنْ قَوْمِهِ فَقَدْ مَنَعَهُمْ كِبَرُهُمْ أَنْ يَطِيعُوا نُوحًا.

Zenginlere gelince, kibirleri onların Nuh'a itaat etmesine engel oldu.

وَشَغَلَتْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ أَنْ يُفَكِّرُوا فِي الْآخِرَةِ وَكَانُوا يَقُولُونَ: نَحْنُ أَشْرَافُ وَهَؤُلَاءِ أَرَادِلٌ.

Malları ve evlatları onların ahireti düşünmekten oyaladı, diyorlardı: Biz en şerefliyiz, bunlar en reziller.

وَلَمَّا دَعَاهُمْ نُوحٌ إِلَى اللَّهِ قَالُوا: {أَنْتُمْ مِنْ لَدُنِّي وَأَتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ}

Nuh onları Allah'a çağırdığı zaman dediler: **Sana en aşağıdakiler tabi olurken biz sana iman mı ederiz?**

وَ طَلَّبُوا مِنْ نُوحٍ أَنْ يَطْرُدَ هَؤُلَاءِ الْمَسَاكِينَ.

Ve Nuh'tan bu yoksulları uzaklaştırmasını talep ettiler.

وَلَكِنْ نُوحًا أَبَى وَقَالَ {مَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ} {إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ}

Fakat Nuh reddetti ve dedi: **Ben müminleri uzaklaştırmayacağım. Ben bir uyarıcıdan başka bir şey değilim.**

وَ كَانَ نُوحٌ يَعْرِفُ أَنَّ هَؤُلَاءِ الْمَسَاكِينَ مُؤْمِنُونَ مُخْلِصُونَ.

Nuh biliyordu ki bu yoksullar halis müminlerdi.

وَ أَنَّ اللَّهَ يَغْضَبُ إِذَا طَرَدَ هَؤُلَاءِ الْمَسَاكِينَ، وَإِذْنٌ لَا يَنْصُرُهُ أَحَدٌ.

Ve bu müminleri kovarsa Allah gazap eder ve o zaman ona kimse yardım etmez.

فَقَالَ نُوحٌ: {يَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُمْهُمْ}.

Nuh dedi: **Ey kavmim, bunları kovarsam bana kim yardım eder.**

15 – حُجَّةُ الْأَغْنِيَاءِ Zenginlerin delili

وَقَالَ الْأَغْنِيَاءُ: الَّذِي يَدْعُو إِلَيْهِ نُوحٌ لَيْسَ بِحَقٍّ وَلَيْسَ بِخَيْرٍ.

Zenginler dedi: Nuh'un kendisine çağırdığı şey gerçek değil ve hayırlı değil.

نَحْنُ السَّابِقُونَ فِي كُلِّ خَيْرٍ، لَنَا كُلُّ طَيِّبٍ مِنَ الطَّعَامِ، وَلَنَا كُلُّ جَمِيلٍ مِنَ اللَّبَاسِ

Biz her hayırda öndeyiz, yiyeceklerin her güzeli bizim, giyeceklerin her güzeli bizim

وَالنَّاسُ فِي كُلِّ شَيْءٍ لَنَا تَبَعٌ. فَلَوْ كَانَ هَذَا الدِّينُ خَيْرًا لَأَتَانَا قَبْلَ هَؤُلَاءِ الْمَسَاكِينِ

Ve her şeyde insanlar bize tabi. Eğer bu din hayırlı olsaydı bu yoksullardan önce bize gelirdi

{لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ}

Eğer hayırlı olsaydı bizi onda geçemezlerdi.

16 - دَعْوَةُ نُوحٍ Nuh'un daveti

وَدَعَا نُوحٌ قَوْمَهُ، وَاجْتَهَدَ فِي التَّصِيحَةِ

Ve Nuh kavmini davet etti ve nasihatte çalıştı.

{قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ} {أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا}

Dedi ey kavmim, gerçekten ben size apaçık bir uyarıcıyım. Ki Allah'a ibadet edin ve ondan sakının ve bana tabi olun.

{يَعْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ}

Sizi günahlarınızdan bağışlasın ve sizi belli bir süreye ertelesin. Gerçekten Allah'ın süresi geldiği zaman ertelenmez, eğer biliyor olsaydınız.

وَدَعَا نُوحٌ قَوْمَهُ إِلَى اللَّهِ وَقَالَ لَهُمْ: أَلَا تَعْرِفُونَ اللَّهَ؟

Ve Nuh kavmini Allah'a davet etti ve onlara dedi: Allah'ı bilmiyor musunuz?

هَذِهِ آيَاتُ اللَّهِ حَوْلَكُمْ أَلَا تَنْظُرُونَ إِلَيْهَا؟ أَلَا تَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ؟

Bunlar etrafınızda Allah'ın işaretleridir, onlara bakmaz mısınız? Göğe ve yere bakmaz mısınız?

أَلَا تَنْظُرُونَ إِلَى الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ...؟

Güneşe ve aya bakmaz mısınız...?

مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ؟ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا؟

Gökleri kim yarattı? Onların içinde ayı nur yaptı ve güneşi kandil yaptı?

وَمَنْ خَلَقَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا؟

Sizi kim yarattı ve sizin için yeri kim yaygı yaptı?

وَلَكِنْ قَوْمٌ نُوحٍ لَمْ يَعْقِلُوا! وَلَكِنْ قَوْمٌ نُوحٍ لَمْ يُؤْمِنُوا!

Fakat Nuh'un kavmi aklını kullanmadı! Fakat Nuh'un kavmi iman etmedi!

بَلْ إِذَا دَعَاهُمْ نُوحٌ إِلَى اللَّهِ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ.

Aksine, Nuh onları Allah'a çağırdığı zaman parmaklarını kulaklarına koydular.

وَكَيفَ يَفْهَمُ مَنْ لَا يَسْمَعُ؟ وَكَيفَ يَسْمَعُ مَنْ لَا يُرِيدُ أَنْ يَسْمَعَ؟

İşitmeyen nasıl anlar? İşitmek istemeyen nasıl işitir?

17 - دُعَاءُ نُوحٍ Nuh'un duası

وَاجْتَهَدَ نُوحٌ كَثِيرًا وَبَقِيَ يَدْعُو قَوْمَهُ زَمَانًا طَوِيلًا.

Nuh çok mücadele etti ve kavmini uzun zaman davette kaldı.

مَكَثَ نُوحٌ فِي قَوْمِهِ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ.

Nuh kavminin içinde bin seneden elli yıl eksik kaldı, onları Allah'a davet etti.

وَلَكِنْ قَوْمٌ نُوحٍ لَمْ يُؤْمِنُوا. وَلَمْ يَتْرُكُوا عِبَادَةَ الْأَصْنَامِ،

Fakat Nuh'un kavmi iman etmedi! Ve putların ibadetini terk etmedi.

وَلَمْ يَرْجِعُوا إِلَى اللَّهِ. فَبَالَى مَتَى يَنْتَظِرُ نُوحٌ؟

Ve Allah'a geri dönmediler. O halde Nuh ne zamana kadar bekleyecek?

وَقَدْ أَوْحَى اللَّهُ إِلَى نُوحٍ: {إِنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ}

Allah Nuh'a vahyetti: **Kavminden şimdiye kadar iman edenlerden başka kimse iman etmeyecek.**

وَقَالَ قَوْمٌ نُوحٍ لَمَّا دَعَاهُمْ نُوحٌ مَرَّةً أُخْرَى.

Nuh onları bir kere daha çağırınca Nuh'un kavmi dedi:

{يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ}

Ey Nuh, bizimle tartıştın, tartışmamızı uzattın, eğer doğru söyleyenlerdensen bizi tehdit ettiğin şeyi getir.

وَغَضِبَ نُوحٌ لِلَّهِ وَيَيْسَ مِنْ هَؤُلَاءِ وَقَالَ: اللَّهُمَّ لَا تَتْرُكْ عَلَيَّ الْأَرْضَ أَحَدًا مِنَ الْكَافِرِينَ

Nuh Allah için kızdı, bunlardan ümit kesti ve dedi: Allah'ım, yeryüzünde kafirlerden birini bırakma.

وَأَجَابَ اللَّهُ دَعْوَةَ نُوحٍ وَأَرَادَ أَنْ يُعْرِقَ قَوْمَهُ.

Allah Nuh'un duasını kabul etti ve onun kavmini suda boğmayı irade etti.

وَلَكِنَّ اللَّهَ يُرِيدُ كَذَلِكَ أَنْ يَنْجُو نُوحٍ وَالْمُؤْمِنُونَ.

Fakat Allah aynı şekilde Nuh'un ve müminlerin kurtulmasını irade etti.

فَأَمَرَ نُوحًا أَنْ يَصْنَعَ سَفِينَةً كَبِيرَةً. وَبَدَأَ نُوحٌ يَصْنَعُ سَفِينَةً كَبِيرَةً.

Ve Nuh'a büyük bir gemi yapmasını emretti. Nuh büyük bir gemi yapmaya başladı.

وَرَأَهُ قَوْمُهُ فِي هَذَا الشُّغْلِ وَصَارُوا يُسَخَّرُونَ مِنْهُ.

Kavmi onu bu işte gördü ve onunla alay etmeye başladılar.

مَا هَذَا يَا نُوحُ؟ مَنْ مَتَى صِرْتَ نَجَّارًا؟

Bu nedir ey Nuh? Ne zamandan beri marangoz oldun?

وَأَيْنَ تُمَشِّي هَذِهِ السَّفِينَةَ يَا نُوحُ؟ إِنَّ أَمْرَكَ كُلَّهُ عَجَبٌ.

Bu gemiyi nerede yürüteceksin ey Nuh? Senin için gerçekten hep acayip.

الْبَحْرُ مِنْ هُنَا بَعِيدٌ جِدًّا، هَلْ يَحْمِلُهَا الْجِنَّ أَمْ تَجْرُهَا الشَّيْرَانُ؟

Deniz buradan çok uzak, onu cinler mi taşıyacak yoksa öküzler mi çekecek?

وَكَانَ نُوحٌ يَسْمَعُ كُلَّ ذَلِكَ وَيَصْبِرُ، وَقَدْ سَمِعَ أَشَدَّ مِنْ هَذَا فَصَبَرَ!

Nuh bütün bunları işitiyordu ve sabrediyordu, bundan daha şiddetlisini duymuş ve sabretmişti.

وَلَكِنْ كَانَ يَقُولُ لَهُمْ أَحْيَانًا: {إِنْ تَسَخَّرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسَخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسَخَّرُونَ}

Fakat bazen onlara diyordu: **Bizimle alay ediyorsanız, sizin alay ettiğiniz gibi biz de sizinle alay edeceğiz.**

وَجَاءَ وَعَدُّ اللَّهِ فَالْعِيَادُ بِاللَّهِ! أَمْطَرَتِ السَّمَاءُ وَأَمْطَرْتُ وَأَمْطَرْتُ وَأَمْطَرْتُ.

Allah'ın vaadi geldi, Allah korusun! Gök yağmur yağdırdı ve yağdırdı ve yağdırdı.

حَتَّىٰ كَانَ السَّمَاءُ مُنْخَلَّةً لَا تُمَسِّكُ مَاءً.

Ta ki gökyüzü elek gibi oldu, suyu tutmuyor.

وَنَبَعَ الْمَاءَ وَسَالَ حَتَّىٰ أَحَاطَ بِالنَّاسِ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ.

Ve su fişkırdı, sel olup aktı, ta ki insanları her yönden kuşattı.

وَأَوْحَى اللَّهُ إِلَىٰ نُوحٍ : خُذْ مَعَكَ مَنْ آمَنَ بِكَ مِنْ قَوْمِكَ وَأَهْلِكَ.

Allah Nuh'a vahyetti: Seninle birlikte kavminden ve ailenden sana iman edenleri al.

وَأَوْحَى اللَّهُ إِلَىٰ نُوحٍ أَنْ يَأْخُذَ مَعَهُ مِنْ كُلِّ حَيَوَانٍ وَطَائِرٍ زَوْجًا، ذُكْرًا وَأُنْثَىٰ.

Allah Nuh'a kendisiyle birlikte her hayvandan ve kuştan erkek ve dişi bir çift almasını vahyetti.

لَأَنَّ الطُّوفَانَ عَامٌ لَا يَنْجُو مِنْهَا إِنْسَانٌ وَلَا حَيَوَانٌ

Çünkü tufan geneldi, ondan insan veya hayvan kurtulamazdı.

وَكَذَلِكَ فَعَلَ نُوحٌ، فَكَانَ مَعَهُ فِي السَّفِينَةِ مَنْ آمَنَ بِهِ مِنْ قَوْمِهِ

Nuh öyle yaptı, onunla birlikte gemide kavminden kendisine iman edenler vardı

وَمِنْ كُلِّ حَيَوَانٍ وَطَائِرٍ زَوْجٌ. وَسَارَتِ السَّفِينَةُ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ.

Her hayvandan ve kuştan bir çift. Ve gemi dağlar gibi dalgaların içinde onlarla yüzmeye başladı.

وَارْتَقَى الْقَوْمُ كُلَّ مَكَانٍ عَالٍ وَكُلَّ رَبْوَةٍ يَفِرُّونَ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ.

Kavim bütün yüksek yerlere ve her tepeye tırmandı, Allah'ın azabından kaçıyorlardı.

وَلَكِنَّ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ.

Fakat Allah'tan sığınacak yer yoktur; kendisinden başka.

20 – ابنُ نُوحٍ Nuh'un oğlu

وَكَانَ لِنُوحٍ ابْنٌ كَانَ مَعَ الْكَافِرِينَ وَرَأَى نُوحٌ ابْنَهُ فِي الطُّوفَانِ فَقَالَ:

Nuh'un bir oğlu vardı, kafirlerle birlikteydi, Nuh oğlunu tufanda gördü ve dedi:

{يَا بُنَيَّ إِزْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ}

Ey oğulcuğum, bizimle beraber bin ve kafirlerle birlikte olma.

{قَالَ سَأُوِي إِلَى جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ}

Dedi: bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur. Dedi: Bugün Allah'ın emrinden koruyacak yoktur, ancak onun acıdığı hariç.

{ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ }

Ve ikisinin arasına dalga girdi ve boğulanlardan oldu.

وَ حَزَنَ نُوحٌ عَلَى ابْنِهِ، وَ كَيْفَ لَا يَحْزَنُ وَهُوَ ابْنُهُ.

Nuh oğluna üzüldü, nasıl üzülmessin, oğluydu.

وَ أَرَادَ أَنْ يَنْجُو ابْنَهُ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِذْ لَمْ يَنْجِ مِنَ الْمَاءِ أَمْسَ.

Kıyamet günü oğlunu ateşten korumak istemişti, dün sudan koruyamamıştı.

إِنَّ النَّارَ أَشَدُّ مِنَ الْمَاءِ، وَإِنَّ عَذَابَ الْآخِرَةِ أَشَقُّ.

Kesinlikle ateş sudan şiddetliydi ve kesinlikle kıyametin azabı daha zordu.

أَمَّا وَعَدَهُ اللَّهُ أَنَّهُ يَنْجِي أَهْلَهُ؟ بَلَى! إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ.

Allah ona ailesini kurtarmayı vaad etmemiş miydi? Evet! Kesinlikle Allah'ın vaadi gerçektir.

21 – لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ Senin ailenden değil

{ وَ نَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ: إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ }

Nuh, Rabbine seslenip şöyle dedi: Rabbim! Şüphesiz oğlum ailemdendir. Senin vaadin elbette gerçektir. Sen hükmedenlerin en iyi hükmedenisin

وَلَكِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى الْأَنْسَابِ بَلْ يَنْظُرُ إِلَى الْأَعْمَالِ وَلَيْسَ الْمُشْرِكُ مِنْ أَهْلِ النَّبِيِّ وَإِنْ كَانَ ابْنُهُ.

Fakat Allah soy-sopa bakmaz, ancak yapılan işlere bakar. Ve oğlu da olsa Peygamberin ailesinde müşrik olmaz.

فَنَبَّهَ اللَّهُ نُوحًا عَلَى ذَلِكَ وَقَالَ: {يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ

بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعْظَمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ }

Allah Nuh'u uyardı ve dedi: Ey Nuh, dedi, o senin ailenden değildir. O, yaramaz iş yaptı. Bilmediğin bir şeyi benden isteme. Sana cahillerden olmamanı öğütlerim

وَتَنبَّه نُوحٌ وَتَابَ إِلَى اللَّهِ وَقَالَ: {رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَعْفُرْ لِي
وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ}

Nuh'u uyarıyı aldı, Allah'a tevbe etti ve dedi: **Rabbim, bilmediğim bir şeyi senden istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz, bana acımazsan ziyana uğrayanlardan olurum**

22 – بَعْدُ الطُّوفَانِ Tufandan sonra

وَلَمَّا كَانَ مَا أَرَادَهُ اللَّهُ وَغَرِقَ الْكُفَّارُ أُمْسَكَتِ السَّمَاءُ وَغَارَ الْمَاءُ

Allah'ın dilediği olunca ve kafirler boğulunca gök (suyu) tuttu ve su yere çekildi

وَاسْتَوَتْ السَّفِينَةُ عَلَى جَبَلِ الْجُودِيِّ { وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ }

Ve gemi Cudi dağının üzerine oturdu. **Ve zalimler kavmi uzak olsun denildi.**

وَقِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ. وَهَبِطَ نُوحٌ وَأَصْحَابُ السَّفِينَةِ يَمْشُونَ عَلَى الْبَرِّ بِسَلَامٍ.

Ve denildi: Ey Nuh selametle in. Ve Nuh ve gemi topluluğu indi, kara üzerinde selametle yürüyordu.

وَهَلَكَ الْكُفَّارُ مِنْ قَوْمِ نُوحٍ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ

Nuh'un kavminden zalimler helak oldu, onların üzerine gök ve yer ağlamadı.

وَبَارَكَ اللَّهُ فِي ذُرِّيَّةِ نُوحٍ فَاَنْتَشَرَتْ فِي الْأَرْضِ، وَمَلَأَتْ الْأَرْضَ

Allah Nuh'un soyunu bereketlendirdi, onlar yer yüzüne dağıldılar ve yer yüzünü doldurdular.

وَكَانَ فِيهَا أُمَّمٌ وَكَانَ فِيهَا أَنْبِيَاءٌ وَمُلُوكٌ.

Onların içinde ümmetler oldu ve içlerinde peygamberler ve hükümdarlar oldu.

{ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ }

Âlemler içinde Nuh'a selam olsun

مَنْ كَسَرَ الْأَصْنَامَ ؟

Putları kim kırdı

1 – بَائِعُ الْأَصْنَامِ Putların satıcısı

قَبْلَ أَيَّامٍ كَثِيرَةٍ، كَثِيرَةٌ جِدًّا. كَانَ فِي قَرْيَةٍ رَجُلٌ مَشْهُورٌ جِدًّا

Bir şehirde çok meşhur bir adam vardı. Çok, pek çok günler önce.

وَكَانَ اسْمُهُ هَذَا الرَّجُلِ آزَرَ. وَكَانَ آزَرٌ يَبِيعُ الْأَصْنَامَ.

Ve Azer putları satıyordu. Ve bu adamın adı Azer idi.

وَكَانَ فِي هَذِهِ الْقَرْيَةِ بَيْتٌ كَبِيرٌ جِدًّا.

Ve bu şehirde çok büyük bir ev vardı.

وَكَانَ فِي هَذَا الْبَيْتِ أَصْنَامٌ، أَصْنَامٌ كَثِيرَةٌ جِدًّا.

Ve bu evde putlar vardı, pek çok putlar.

وَكَانَ النَّاسُ يَسْجُدُونَ لِهَذِهِ الْأَصْنَامِ. وَكَانَ آزَرٌ يَسْجُدُ لِهَذِهِ الْأَصْنَامِ.

Ve Azer bu putlara secde ediyordu. Ve insanlar bu putlara secde ediyordu.

وَكَانَ آزَرٌ يَعْبُدُ هَذِهِ الْأَصْنَامَ.

Ve Azer bu putlara tapıyordu.

2 – وَلَدُ آزَرَ Azer'in oğlu

وَكَانَ آزَرٌ لَهُ وَلَدٌ رَشِيدٌ جِدًّا.

Ve Azer, onun çok akıllı bir oğlu vardı.

وَكَانَ اسْمُهُ هَذَا الْوَلَدِ إِبْرَاهِيمَ. وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يَرَى النَّاسَ

Ve İbrahim insanları görüyordu. Bu çocuğun adı İbrahim idi.

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يَرَى النَّاسَ يَسْجُدُونَ لِلْأَصْنَامِ.

Ve İbrahim insanların putlara secde ettiğini görüyordu.

وَيَرَى النَّاسَ يَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ.

Ve insanların putlara taptığını görüyordu.

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يَعْرِفُ أَنَّ الْأَصْنَامَ حِجَارَةٌ.

Ve İbrahim putların taşlar olduğunu biliyordu.

وَكَانَ يَعْرِفُ أَنَّ الْأَصْنَامَ لَا تَتَكَلَّمُ وَلَا تَسْمَعُ.

Ve putların konuşmadığını ve işitmediğini biliyordu.

وَكَانَ يَعْرِفُ أَنَّ الْأَصْنَامَ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ.

Ve putların zarar vermediđini ve fayda vermediđini biliyordu.

وَكَانَ يَرَى أَنَّ الذُّبَابَ يَجْلِسُ عَلَى الْأَصْنَامِ فَلَا تَدْفَعُ

Ve sineklerin putların üstüne oturduğunu ve onların onu kovmadığını görüyordu.

وَكَانَ يَرَى الْفَأْرَ يَأْكُلُ طَعَامَ الْأَصْنَامِ فَلَا تَمْنَعُ.

Ve farelerin putların yiyeceklerini yediğini ve onların onu engellemediğini görüyordu.

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يَقُولُ فِي نَفْسِهِ : لِمَاذَا يَسْجُدُ النَّاسُ لِلْأَصْنَامِ؟

Ve İbrahim kendine diyordu: Niçin insanlar putlara secde ediyor?

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يَسْأَلُ نَفْسَهُ : لِمَاذَا يَسْأَلُ النَّاسُ الْأَصْنَامَ؟

Ve İbrahim kendine soruyordu: Niçin insanlar putlardan istiyor?

3 - نَصِيحَةُ إِبْرَاهِيمَ إِبْرَاهِيمَ

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يَقُولُ لَوَالِدِهِ : يَا أَبِي ، لِمَاذَا تَعْبُدُ هَذِهِ الْأَصْنَامَ؟

Ve İbrahim babasına diyordu: Ey babam, niçin putlara tapıyorsun?

وَيَا أَبِي لِمَاذَا تَسْجُدُ لِهَذِهِ الْأَصْنَامِ؟ وَيَا أَبِي لِمَاذَا تَسْأَلُ هَذِهِ الْأَصْنَامَ؟

Ve ey babam, niçin putlardan istiyorsun? Ve ey babam, niçin putlara secde ediyorsun?

إِنَّ هَذِهِ الْأَصْنَامَ لَا تَتَكَلَّمُ وَلَا تَسْمَعُ! وَإِنَّ هَذِهِ الْأَصْنَامَ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ!

Gerçekten bu putlar zarar vermiyor ve fayda vermiyor! Gerçekten bu putlar konuşmuyor ve işitmiyor!

وَلَا يَشَاءُ شَيْءٌ تَضَعُ لَهَا الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ ؟

Ve hangi şey için onlara yiyecek ve içecek koyuyorsun?

وَإِنَّ هَذِهِ الْأَصْنَامَ، يَا أَبِي، لَا تَأْكُلُ وَلَا تَشْرَبُ!

Ve gerçekten, ey babam, bu putlar yemiyor ve içmiyor!

وَكَانَ آزَرُ يُغْضِبُ وَلَا يَفْهَمُ.

Ve Azer kızdı ve anlamıyordu!

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يَنْصَحُ لِقَوْمِهِ، وَكَانَ النَّاسُ يَغْضَبُونَ وَلَا يَفْهَمُونَ.

Ve İbrahim kavmine öğüt veriyordu ve insanlar kızıyorlardı ve anlamıyorlardı!

قَالَ إِبْرَاهِيمُ أَنَا أَكْسِرُ الْأَصْنَامَ إِذَا ذَهَبَ النَّاسُ، وَحِينَئِذٍ يَفْهَمُ النَّاسُ.

İbrahim dedi: İnsanlar gittiği zaman ben putları kırarım ve o zaman insanlar anlarlar.

4 - إِبْرَاهِيمُ يَكْسِرُ الْأَصْنَامَ İbrahim putları kırıyor

وَجَاءَ يَوْمٌ عِيدٍ فَفَرِحَ النَّاسُ.

Ve bayram günü geldi ve insanlar sevindi.

وَخَرَجَ النَّاسُ لِلْعِيدِ وَخَرَجَ الْأَطْفَالُ.

Ve insanlar bayram için çıktı ve çocuklar da çıktı.

وَخَرَجَ وَالِدُ إِبْرَاهِيمَ وَقَالَ لِإِبْرَاهِيمَ: أَلَا تَخْرُجُ مَعَنَا؟

Ve İbrahim'in babası çıktı ve İbrahim'e dedi: Bizimle çıkmıyor musun?

قَالَ إِبْرَاهِيمُ: أَنَا سَقِيمٌ!

İbrahim dedi: Ben hastayım!

وَذَهَبَ النَّاسُ وَبَقِيَ إِبْرَاهِيمُ فِي الْبَيْتِ.

Ve insanlar gitti ve İbrahim evde kaldı.

وَجَاءَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى الْأَصْنَامِ، وَقَالَ لِلْأَصْنَامِ: أَلَا تَسْمَعُونَ؟

Ve İbrahim putlara gitti ve putlara dedi: Konuşmuyor musunuz? İşitmiyor musunuz?

هَذَا طَعَامٌ وَشَرَابٌ! أَلَا تَأْكُلُونَ؟ أَلَا تَشْرَبُونَ؟ وَسَكَتَتِ الْأَصْنَامُ لِأَنَّهَا حِجَارَةٌ لَا تَنْطِقُ.

Bu yiyecek ve içecek! Yemez misiniz? İçmez misiniz? Ve putlar sustu, çünkü taşlar konuşmaz.

قَالَ إِبْرَاهِيمُ: {مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ}

İbrahim dedi: **Neyiniz var, niçin konuşmuyorsunuz.**

وَسَكَتَتِ الْأَصْنَامُ وَمَا نَطَقَتْ. حِينَئِذٍ غَضِبَ إِبْرَاهِيمُ وَأَخَذَ الْفَأْسَ.

Ve putlar sustu ve konuşmadı. O zaman İbrahim kızdı ve baltayı aldı.

وَضْرَبَ إِبْرَاهِيمُ الْأَصْنَامَ بِالْفَأْسِ وَكَسَرَ الْأَصْنَامَ.

Ve İbrahim putlara baltayla vurdu ve putları kırdı.

وَتَرَكَ إِبْرَاهِيمُ الصَّنَمَ الْأَكْبَرَ وَعَلَّقَ الْفَأْسَ فِي عُنُقِهِ.

İbrahim büyük putu bıraktı ve baltayı onun boynuna astı.

5 – مَنْ فَعَلَ هَذَا؟ Bunu kim yaptı?

وَرَجَعَ النَّاسُ وَدَخَلُوا فِي بَيْتِ الْأَصْنَامِ.

Ve insanlar geri döndü ve putların evine girdiler.

وَأَرَادَ النَّاسُ أَنْ يَسْجُدُوا لِلْأَصْنَامِ لِأَنَّهُ يَوْمٌ عِيدٍ.

Ve insanlar putlara secde etmek istediler, çünkü o bayram günüyüdü.

وَلَكِنْ تَعَجَّبَ النَّاسُ وَدَهَشُوا.

Fakat insanlar şaşırды ve korktular.

وَتَأَسَّفَ النَّاسُ وَغَضِبُوا.

Ve insanlar üzüldü ve kızdılar.

قَالُوا: {مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا؟}

Dediler: **Bunu tanrılarımıza kim yaptı.**

{ قَالُوا سَمِعْنَا فَتَى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ }

Dediler bir gencin onlardan bahsettiğini işittik, ona İbrahim deniliyor

{ قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ }

Dediler bunu tanrılarımıza sen mi yaptın ey İbrahim

{ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ }

Dedi aksine onların bu büyüğü yaptı konuşurlarsa onlara sorun

وَكَانَ النَّاسُ يَعْرِفُونَ أَنَّ الْأَصْنَامَ حِجَارَةٌ.

Ve insanlar biliyorlardı ki putlar taşlardır.

وَكَانُوا يَعْرِفُونَ أَنَّ الْحِجَارَةَ لَا تَسْمَعُ وَلَا تَنْطِقُ.

Ve biliyorlardı ki taşlar işitmez ve konuşmaz.

وَكَانُوا يَعْرِفُونَ أَنَّ الصَّنَمَ الْأَكْبَرَ أَيْضًا حَجَرٌ.

Ve biliyorlardı ki büyük put da taştır.

وَأَنَّ الصَّنَمَ الْأَكْبَرَ لَا يَقْدِرُ أَنْ يَمْشِيَ وَيَتَحَرَّكَ.

Ki büyük putun yürümeye ve hareket etmeye gücü yetmez.

وَأَنَّ الصَّنَمَ الْأَكْبَرَ لَا يَقْدِرُ أَنْ يَكْسِرَ الْأَصْنَامَ.

Ki büyük putun putları kırmaya gücü yetmez.

فَقَالُوا لِإِبْرَاهِيمَ: أَنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ الْأَصْنَامَ لَا تَنْطِقُ

Ve İbrahim'e dediler: Sen biliyorsun ki putlar konuşmaz.

قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَكَيْفَ تَعْبُدُونَ الْأَصْنَامَ وَإِنَّهَا لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ؟

İbrahim dedi: O halde nasıl putlara tapıyorsunuz; onlar zarar da vermez fayda da vermez.

وَكَيفَ تَسْأَلُونَ الْأَصْنَامَ وَإِنَّهَا لَا تَنْطِقُ وَلَا تَسْمَعُ؟

O halde nasıl putlardan istiyorsunuz; onlar konuşmaz ve işitmez.

أَلَا تَفْهَمُونَ شَيْئًا، أَفَلَا تَعْقِلُونَ؟ وَسَكَتَ النَّاسُ وَخَجِلُوا !

Bir şey anlamıyor musunuz, aklınızı kullanmıyor musunuz? Ve insanlar sustu ve utandılar.

6 – نَارٌ بَارِدَةٌ Soğuk ateş

اجْتَمَعَ النَّاسُ وَقَالُوا: مَاذَا نَفْعَلُ؟

İnsanlar toplandı ve dediler: Ne yapalım?

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَسَرَ الْأَصْنَامَ وَأَهَانَ الْآلِهَةَ!

Gerçekten İbrahim putları kırdı ve tanrılarımızı aşağıladı.

وَسَأَلَ النَّاسُ: مَا عِقَابُ إِبْرَاهِيمَ؟ مَا جَزَاءُ إِبْرَاهِيمَ؟

Ve insanlar sordu: İbrahim'in cezası nedir? İbrahim'in karşılığı nedir?

كَانَ الْجَوَابُ: { حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ }

Cevap “Onu yakın ve tanrılarımıza yardım edin” oldu.

وَهَكَذَا كَانَ: أَوْقَدُوا نَارًا وَأَلْقُوا فِيهَا إِبْرَاهِيمَ.

Ve şöyle oldu: Bir ateş yakın ve İbrahim'i onun içine atın.

وَلَكِنَّ اللَّهَ نَصَرَ إِبْرَاهِيمَ وَقَالَ لِلنَّارِ:

Fakat Allah İbrahim'e yardım etti ve ateşe dedi:

{ يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ }

“Ey ateş İbrahim'e soğuk ve esenlik ol”

وَهَكَذَا كَانَ، كَانَتِ النَّارُ بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ.

Ve öyle oldu: ateş İbrahim'e soğuk ve esenlik oldu.

وَرَأَى النَّاسُ أَنَّ النَّارَ لَا تَضُرُّ إِبْرَاهِيمَ. وَرَأَى النَّاسُ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ مَسْرُورٌ، وَأَنَّ إِبْرَاهِيمَ سَالِمٌ.

Ve insanlar gördü ki ateş İbrahim'e zarar vermiyor. Ve insanlar gördü ki İbrahim sevinçli ve İbrahim sağlıklı.

وَدَهَشَ النَّاسُ وَتَحَيَّرُوا.

Ve insanlar korktu ve şaşırıldılar.

وَذَاتَ لَيْلَةٍ رَأَىٰ إِبْرَاهِيمُ كَوْكَبًا، فَقَالَ: هَذَا رَبِّي.

Ve bir gece İbrahim bir yıldız gördü ve dedi: Rabbim bu.

وَلَمَّا غَابَ الْكَوْكَبُ، قَالَ إِبْرَاهِيمُ: لَا! هَذَا لَيْسَ بِرَبِّي!

Ne zaman ki yıldız kayboldu, İbrahim dedi: Hayır! Bu Rabbim değil.

وَرَأَىٰ إِبْرَاهِيمُ الْقَمَرَ فَقَالَ: هَذَا رَبِّي.

Ve İbrahim Ay'ı gördü ve dedi: Rabbim bu.

وَلَمَّا غَابَ الْقَمَرُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ: لَا! هَذَا لَيْسَ بِرَبِّي!

Ne zaman ki ay kayboldu, İbrahim dedi: Hayır! Bu Rabbim değil.

وَطَلَعَتِ الشَّمْسُ، فَقَالَ إِبْرَاهِيمُ: { هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ }

Ve güneş yükseldi ve İbrahim dedi: "Rabbim bu, bu daha büyük".

وَلَمَّا غَابَتِ الشَّمْسُ فِي اللَّيْلِ قَالَ إِبْرَاهِيمُ: لَا! هَذَا لَيْسَ بِرَبِّي.

Ne zaman ki gece güneş kayboldu, İbrahim dedi: Hayır! Bu Rabbim değil.

إِنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ. إِنَّ اللَّهَ بَاقٍ لَا يَغِيبُ. إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ لَا يَغْلِبُهُ شَيْءٌ

Gerçekten Allah diridir, ölmez. Gerçekten Allah bakidir, kaybolmaz. Gerçekten Allah güçlüdür, onu kimse yenemez.

وَالْكَوْكَبُ ضَعِيفٌ يَغْلِبُهُ الصُّبْحُ. وَالْقَمَرُ ضَعِيفٌ يَغْلِبُهُ الشَّمْسُ.

Ve yıldız zayıftır, sabah onu yeniyor. Ve ay zayıftır, güneş onu yeniyor.

وَالشَّمْسُ ضَعِيفَةٌ يَغْلِبُهَا اللَّيْلُ وَيَغْلِبُهَا الْعَنَمُ.

Ve güneş zayıftır gece onu yeniyor ve bulut onu yeniyor.

وَلَا يَنْصُرُنِي الْكَوْكَبُ لِأَنَّهُ ضَعِيفٌ. وَلَا يَنْصُرُنِي الْقَمَرُ لِأَنَّهُ ضَعِيفٌ.

Bana yıldız yardım etmez, çünkü o zayıftır. Bana ay yardım etmez, çünkü o zayıftır.

وَلَا تَنْصُرُنِي الشَّمْسُ لِأَنَّهَا ضَعِيفَةٌ.

Bana güneş yardım etmez, çünkü o zayıftır

وَيَنْصُرُنِي اللَّهُ. لِأَنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ. وَبَاقٍ لَا يَغِيبُ. وَقَوِيٌّ لَا يَغْلِبُهُ شَيْءٌ.

Ve bana Allah yardım eder. Çünkü Allah diridir, ölmez. Ve bakidir, kaybolmaz. Ve güçlüdür, onu kimse yenemez.

8 – رَبِّيَ اللَّهُ Rabbim Allah

وَعَرَفَ إِبْرَاهِيمُ أَنَّ اللَّهَ رَبُّهُ. لِأَنَّ اللَّهَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ. وَأَنَّ اللَّهَ بَاقٍ لَا يَغِيبُ.

Ve İbrahim bildi ki onun rabbi Allah'tır. Çünkü Allah diridir, ölmez. Ve Allah bakidir, kaybolmaz.

وَأَنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ لَا يَغْلِبُهُ شَيْءٌ. وَعَرَفَ إِبْرَاهِيمُ أَنَّ اللَّهَ رَبُّ الْكَوَكَبِ!

Ve Allah güçlüdür, onu kimse yenemez. Ve İbrahim bildi ki Allah yıldızın rabbidir.

وَأَنَّ اللَّهَ رَبُّ الْقَمَرِ! وَأَنَّ اللَّهَ رَبُّ الشَّمْسِ! وَأَنَّ اللَّهَ رَبُّ الْعَالَمِينَ!

Ve Allah ayın rabbidir. Ve Allah güneşin rabbidir. Ve Allah âlemlerin rabbidir.

وَهَدَى اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ وَجَعَلَهُ نَبِيًّا وَخَلِيلًا.

Ve Allah İbrahim'i doğru yola iletti ve onu peygamber ve dost yaptı.

وَأَمَرَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ أَنْ يَدْعُو قَوْمَهُ وَيَمْنَعَهُمْ مِنْ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ.

Ve Allah İbrahim'e kavmini davet etmesini ve onları putlara tapmaktan yasaklamasını emretti.

9 – دَعْوَةُ إِبْرَاهِيمَ İbrahim'in daveti

وَدَعَا إِبْرَاهِيمُ قَوْمَهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنَعَهُمْ مِنْ عِبَادَةِ الْأَصْنَامِ.

Ve İbrahim kavmini Allah'a davet etti ve onları putlara tapmaktan yasakladı.

قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِقَوْمِهِ: مَا تَعْبُدُونَ {قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا}

İbrahim kavmine dedi: Neye tapıyorsunuz **“Dediler putlara tapıyoruz”**.

قَالَ إِبْرَاهِيمُ: {هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ}

İbrahim dedi: **“Dua ettiğiniz zaman sizi işitiyorlar mı?”**.

{أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ}

“Veya size fayda veriyorlar mı veya zarar veriyorlar mı?”.

{ قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ }

“Dediler aksine biz atalarımızı böyle yaparken bulduk ”

قال إبراهيم : فَأَنَا لَا أَعْبُدُ هَذِهِ الْأَصْنَامَ.

İbrahim dedi: Ben bu putlara tapmam.

بَلْ أَنَا عَدُوٌّ لِهَذِهِ الْأَصْنَامِ. أَنَا أَعْبُدُ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

Aksine ben bu putların düşmanıyım. Ben âlemlerin rabbine taparım.

{ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ } { وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ }

“Ve ki O beni doyurur ve bana su verir” “Ki O beni yarattı ve O beni doğru yola iletir”

{ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ } { وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ }

“Ve ki O beni öldürür ve diriltir” “Ve ben hasta olduğum zaman bana O şifa verir”

وَإِنَّ الْأَصْنَامَ لَا تَخْلُقُ وَلَا تَهْدِي. وَإِنَّهَا لَا تُطْعِمُ أَحَدًا وَلَا تَسْقِي.

Ve gerçekten putlar yaratmaz ve doğru yola iletmez. Ve gerçekten onlar kimseyi doyurmaz ve su vermez.

وَإِذَا مَرِضَ أَحَدٌ فَهِيَ لَا تَشْفِي. وَإِنَّهَا لَا تُمِيتُ أَحَدًا وَلَا تُحْيِي.

Ve birisi hasta olduğu zaman onlar şifa vermez. Ve gerçekten onlar öldürmez ve diriltmez.

10 – أَمَامَ الْمَلِكِ Hükümdarın önünde

كَانَ فِي الْمَدِينَةِ مَلِكٌ كَبِيرٌ جَدًّا، وَظَالِمٌ جَدًّا. وَكَانَ النَّاسُ يَسْجُدُونَ لِلْمَلِكِ.

Ve insanlar hükümdara secde ediyordu. Şehirde çok büyük bir hükümdar vardı.

وَسَمِعَ الْمَلِكُ أَنَّ إِبْرَاهِيمَ يَسْجُدُ لِلَّهِ وَلَا يَسْجُدُ لِأَحَدٍ.

Ve hükümdar İbrahim'in Allah'a secde ettiğini ve başka birine secde etmediğini işitti.

فَغَضِبَ الْمَلِكُ وَطَلَبَ إِبْرَاهِيمَ

Ve hükümdar kızdı ve İbrahim'i istedi.

وَجَاءَ إِبْرَاهِيمَ، وَكَانَ إِبْرَاهِيمَ لَا يَخَافُ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ.

Ve İbrahim geldi ve İbrahim Allah'tan başka kimseden korkmuyordu.

قَالَ الْمَلِكُ: مَنْ رَبُّكَ يَا إِبْرَاهِيمُ؟ قَالَ إِبْرَاهِيمُ: رَبِّيَ اللَّهُ!

Ve hükümdar dedi: Senin rabbin kim ey İbrahim? İbrahim dedi: Rabbim Allah!

قَالَ الْمَلِكُ: مَنْ اللَّهُ يَا إِبْرَاهِيمُ؟

Ve hükümdar dedi: Allah kim ey İbrahim?

قَالَ إِبْرَاهِيمُ: {الَّذِي يُحْيِي وَ يُمِيتُ}

İbrahim dedi: **Ki O öldürür ve diriltir**

قَالَ الْمَلِكُ: {أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ}

Hükümdar dedi: **Ben öldürürüm ve diriltirim.**

وَدَعَا الْمَلِكُ رَجُلًا وَقَتَلَهُ. وَدَعَا رَجُلًا آخَرَ وَتَرَكَهُ.

Ve başka bir adamı çağırdı ve onu bıraktı. Ve hükümdar bir adamı çağırdı ve onu öldürdü.

وَقَالَ: أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ، قَتَلْتُ رَجُلًا وَتَرَكَتُ رَجُلًا.

Ve dedi: Ben diriltirim ve öldürürüm, bir adamı öldürdüm ve bir adamı bıraktım.

وَكَانَ الْمَلِكُ بَلِيدًا وَكَذَلِكَ كُلُّ مُشْرِكٍ.

Ve hükümdar ahmaktı, bütün ortak koşanlar gibi.

وَأَرَادَ إِبْرَاهِيمُ أَنْ يَفْهَمَ الْمَلِكُ، وَيَفْهَمَ قَوْمَهُ.

Ve İbrahim hükümdarın anlamasını istiyordu ve kavminin anlamasını.

فَقَالَ إِبْرَاهِيمُ لِلْمَلِكِ: {فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ}

Ve İbrahim hükümdara dedi: **Allah güneşi doğudan getirir, sen onu doğudan getir.**

فَتَحَيَّرَ الْمَلِكُ وَ سَكَتَ. وَحَجَلَ الْمَلِكُ، وَمَا وَجَدَ جَوَابًا.

Ve hükümdar utandı ve cevap bulamadı. Ve hükümdar şaşırdı ve sustu.

11 – دَعْوَةُ الْوَالِدِ Babanın daveti

وَأَرَادَ إِبْرَاهِيمُ أَنْ يَدْعُوَ وَالِدَهُ أَيْضًا، فَقَالَ لَهُ:

Ve İbrahim babasını da davet etmek istiyordu ve ona dedi:

{ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ }

Ey babacığım niçin işitmeyen ve görmeyen şeylere tapıyorsun

وَلِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَنْفَعُ وَلَا يَضُرُّ.

Ve niçin fayda vermeyen ve zarar vermeyen şeylere tapıyorsun:

{ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ }

Ey babacığım şeytana tapma

يَا أَبَتِ اعْبُدِ الرَّحْمَنَ! وَغَضِبَ وَالِدُ إِبْرَاهِيمَ، وَقَالَ:

Ve İbrahim'in babası kızdı ve dedi: Ey babacığım Rahman'a tap!

أَنَا أَضْرِبُكَ، فَاتْرُكْنِي وَلَا تَقُلْ شَيْئًا.

Sana vururum, beni bırak ve bir şey deme

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ حَلِيمًا، فَقَالَ لَوَالِدِهِ: { سَلَامٌ عَلَيْكَ }

İbrahim yumuşak huyluydu ve babasına dedi: **Sana selam olsun**

وَقَالَ لَهُ: أَنَا أَذْهَبُ مِنْ هُنَا وَأَدْعُو رَبِّي.

Ve ona dedi: Ben buradan gidiyorum ve Rabbime dua edeceğim.

وَتَأَسَّفَ إِبْرَاهِيمُ جِدًّا، وَأَرَادَ أَنْ يَذْهَبَ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ، وَيَعْبُدَ رَبَّهُ، وَيَدْعُو النَّاسَ إِلَى اللَّهِ.

Ve İbrahim çok üzüldü ve başka bir beldeye gitmek istedi ve rabbine dua etmek ve insanları Allah'a davet etmek.

12 – إِلَى مَكَّةَ Mekke'ye

وَوَغَضِبَ قَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَغَضِبَ الْمَلِكُ وَغَضِبَ وَالِدُ إِبْرَاهِيمَ.

Ve İbrahim'in kavmi kızdı ve hükümdar kızdı ve İbrahim'in babası kızdı.

وَأَرَادَ إِبْرَاهِيمُ أَنْ يُسَافِرَ إِلَى بَلَدٍ آخَرَ وَيَعْبُدَ فِيهِ اللَّهَ وَيَدْعُو النَّاسَ إِلَى اللَّهِ.

Ve İbrahim başka bir beldeye yolculuk yapmak istedi ve Allah'a dua etmek ve insanları Allah'a davet etmek.

وَخَرَجَ إِبْرَاهِيمُ مِنْ بَلَدِهِ وَوَدَعَ وَالِدَهُ.

Ve İbrahim beldesinden çıktı ve babasına veda etti.

وَقَصَدَ إِبْرَاهِيمَ مَكَّةَ وَمَعَهُ زَوْجُهُ هَاجِرٌ.

Ve İbrahim eşi Hacer ile birlikte Mekke'ye yöneldi.

وَكَانَتْ مَكَّةَ لَيْسَ فِيهَا عُشْبٌ وَلَا شَجَرٌ.

Ve Mekke'de ot veya ağaç yoktu.

وَكَانَتْ مَكَّةَ لَيْسَ فِيهَا بَيْتْرٌ وَلَا نَهْرٌ.

Ve Mekke'de kuyu veya nehir yoktu.

وَكَانَتْ مَكَّةَ لَيْسَ فِيهَا حَيَوَانٌ وَلَا بَشَرٌ.

Ve Mekke'de hayvan veya insan yoktu.

وَوَصَلَ إِبْرَاهِيمُ إِلَى مَكَّةَ وَنَزَلَ فِيهَا.

Ve İbrahim Mekke'ye vardı ve oraya indi.

وَتَرَكَ إِبْرَاهِيمُ زَوْجَهُ هَاجِرَ وَوَلَدَهُ إِسْمَاعِيلَ.

Ve İbrahim eşi Hacer'i ve oğlu İsmail'i bıraktı.

وَلَمَّا أَرَادَ إِبْرَاهِيمُ أَنْ يَذْهَبَ قَالَتْ لَهُ زَوْجُهُ هَاجِرُ:

Ve İbrahim gitmek istediği zaman eşi Hacer ona dedi:

إِلَى أَيْنَ يَا سَيِّدِي؟ أَتَتْرُكُنِي هُنَا؟ أَتَتْرُكُنِي وَلَيْسَ هُنَا مَاءٌ؟ وَلَا طَعَامٌ!

Ve yiyecek yok. Beni burada mı bırakıyorsun, burada su yok? Ey efendim, nereye?

هَلْ أَمَرَكَ اللَّهُ بِهَذَا؟ قَالَ إِبْرَاهِيمُ: نَعَمْ! قَالَتْ هَاجِرُ: إِذَا لَا يَضِيعُنَا!

Hacer dedi: Öyleyse bizi terk etmez. İbrahim dedi: Evet. Bunu sana Allah mı emretti?

13 - بِئْرُ زَمْزَمَ Zemzem kuyusu

وَعَطِشَ إِسْمَاعِيلُ مَرَّةً، وَأَرَادَتْ أُمُّهُ أَنْ تَسْقِيَهُ مَاءً وَلَكِنْ أَيْنَ الْمَاءُ؟

Bir keresinde İsmail susadı ve annesi ona su vermek istedi, fakat su nerede?

وَمَكَّةَ لَيْسَ فِيهَا بئرٌ، وَمَكَّةَ لَيْسَ فِيهَا نَهْرٌ!

Ve Mekke'de kuyu yoktu ve Mekke'de nehir yoktu.

وَكَانَتْ هَاجِرٌ تَطْلُبُ الْمَاءَ وَتَجْرِي مِنَ الصَّفَا إِلَى الْمَرْوَةِ وَمِنَ الْمَرْوَةِ إِلَى الصَّفَا.

Ve Hacer su istiyordu ve Safa'dan Merve'ye ve Merve'den Safa'ya koşuyordu.

وَنَصَرَ اللَّهُ هَاجِرَ وَنَصَرَ إِسْمَاعِيلَ فَخَلَقَ لَهُمَا مَاءً.

Ve Allah Hacer'e yardım etti ve İsmail'e yardım etti ve onlar için su yarattı

وَخَرَجَ الْمَاءُ مِنَ الْأَرْضِ وَشَرِبَ إِسْمَاعِيلُ وَشَرِبَتْ هَاجِرٌ.

Ve yerden su çıktı ve İsmail içti ve Hacer içti.

وَبَقِيَ الْمَاءُ فَكَانَ بئرٌ زَمْزَمَ، فَبَارَكَ اللَّهُ فِي زَمْزَمَ.

Ve su kaldı ve Zemzem kuyusu oldu ve Allah Zemzemi bereketlendirdi.

وَهَذِهِ هِيَ الْبئرُ الَّتِي يَشْرَبُ مِنْهَا النَّاسُ فِي الْحَجِّ وَيَأْتُونَ بِمَاءِ زَمْزَمَ إِلَى بِلَدِهِمْ.

Ve insanların hacda su içtiği ve ülkelerine Zemzem suyu götürdüğü kuyu budur.

هَلْ شَرِبْتَ مَاءَ زَمْزَمَ؟

Sen Zemzem suyu içtin mi?

14 - رُؤْيَا إِبْرَاهِيمَ إبراهيم'in rüyası

وَعَادَ إِبْرَاهِيمَ إِلَى مَكَّةَ بَعْدَ مُدَّةٍ. وَلَقِيَ إِسْمَاعِيلَ وَلَقِيَ هَاجِرَ، وَفَرِحَ إِبْرَاهِيمُ بِوَلَدِهِ إِسْمَاعِيلَ.

Ve bir müddet sonra İbrahim Mekke'ye döndü. Ve İsmail'e kavuştu ve Hacer'e kavuştu ve İbrahim oğlu İsmail ile sevindi.

وَكَانَ إِسْمَاعِيلُ وَلَدًا صَغِيرًا، يَجْرِي وَيَلْعَبُ وَيَخْرُجُ مَعَ وَالِدِهِ.

Ve İsmail küçük bir çocuktu, babasıyla oynardı ve çıkardı.

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يُحِبُّ إِسْمَاعِيلَ جَدًّا.

Ve İbrahim İsmail'i çok sevdi.

وَذَاتَ لَيْلَةٍ رَأَى إِبْرَاهِيمَ فِي الْمَنَامِ أَنَّهُ يُدْبِحُ إِسْمَاعِيلَ.

Ve bir gece İbrahim rüyasında İsmail'i kestiğini gördü.

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ نَبِيًّا صَادِقًا، وَكَانَ مَنَامُهُ مَنَامًا صَادِقًا.

Ve İbrahim doğru bir peygamberdi ve onun rüyası doğru bir rüyaydı.

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ خَلِيلَ اللَّهِ، فَأَرَادَ أَنْ يَفْعَلَ مَا أَمَرَهُ اللَّهُ فِي الْمَنَامِ

Ve İbrahim Allah'ın dostuydu ve rüyasında Allah'ın emrettiğini yapmak istedi.

وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ: {إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ مَاذَا تَرَى}

Ve İbrahim dedi: **Gerçekten ben rüyamda seni kestiğimi görüyorum, bak ne düşünürsün.**

{قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ}

Dedi: Ey babacığım emrolunduğun şeyi yap, eğer Allah isterse beni sabredenlerden bulacaksın.

وَأَخَذَ إِبْرَاهِيمُ إِسْمَاعِيلَ مَعَهُ وَأَخَذَ سِكِّينًا.

Ve İbrahim İsmail'i kendisiyle birlikte aldı ve bir bıçak aldı.

وَلَمَّا بَلَغَ إِبْرَاهِيمُ مَنَى، أَرَادَ أَنْ يَذْبَحَ إِسْمَاعِيلَ. وَاضْطَجَعَ إِسْمَاعِيلُ عَلَى الْأَرْضِ.

Ve İbrahim Mina'ya ulaştığı zaman İsmail'i kesmek istedi. İsmail yere yan üstü yattı.

وَأَرَادَ إِبْرَاهِيمُ أَنْ يَذْبَحَ فَوَضَعَ السِّكِّينَ عَلَى حُلُقُومِ إِسْمَاعِيلَ.

Ve İbrahim kesmek istedi ve bıçağı İsmail'in boğazına koydu.

وَلَكِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يَرَى هَلْ يَفْعَلُ خَلِيلُهُ مَا يَأْمُرُهُ.

Fakat Allah ona emrettiği şeyi dostu yapacak mı diye görmek istedi.

وَهَلْ يُحِبُّ اللَّهُ أَكْثَرَ أَوْ يُحِبُّ ابْنَهُ أَكْثَرَ. وَنَجَحَ إِبْرَاهِيمُ فِي الْإِمْتِحَانِ.

Ve Allah'ı mı daha çok seviyor yoksa oğlunu mu daha çok seviyor. Ve İbrahim sınavda başarılı oldu.

فَأَرْسَلَ اللَّهُ جِبْرِيْلَ بِكَبْشٍ مِنَ الْجَنَّةِ وَقَالَ اذْبَحْ هَذَا وَلَا تَذْبَحْ إِسْمَاعِيلَ.

Ve Allah Cebrail'i cennetten bir koç ile gönderdi ve dedi: Bunu kes, İsmail'i kesme.

وَأَحَبَّ اللَّهُ عَمَلَ إِبْرَاهِيمَ، فَأَمَرَ الْمُسْلِمِينَ بِالذَّبْحِ فِي عِيدِ الْأَضْحَى.

Ve Allah İbrahim'in işini sevdi ve Müslümanlara kurban bayramında kurban kesmeyi emretti.

صَلَّى اللَّهُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ وَسَلَّم. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى ابْنِهِ إِسْمَاعِيلَ وَسَلَّم.

Allah dost İbrahim'e salat ve selam etsin. Onun oğlu İsmail'e Allah salat ve selam etsin.

Kâbe – 15 الْكَعْبَةُ

وَذَهَبَ إِبْرَاهِيمُ وَعَادَ بَعْدَ ذَلِكَ، وَأَرَادَ أَنْ يَبْنِيَ بَيْتًا لِلَّهِ.

Ve İbrahim gitti ve ondan sonra geri döndü ve Allah için bir ev yapmak istedi.

وَكَانَتْ الْبُيُوتُ كَثِيرَةً وَمَا كَانَ بَيْتٌ لِلَّهِ يُعْبُدُونَ فِيهِ اللَّهُ.

Çok evler vardı, fakat içinde Allah'a ibadet edilen, Allah için bir ev yoktu.

وَأَرَادَ إِسْمَاعِيلُ أَنْ يَبْنِيَ بَيْتًا لِلَّهِ مَعَ وَالِدِهِ. وَنَقَلَ إِبْرَاهِيمُ وَإِسْمَاعِيلُ الْحِجَارَةَ مِنَ الْجِبَالِ.

İsmail babası ile birlikte Allah için bir ev yapmak istedi. Ve İsmail ve İbrahim dağdan taşları taşıdı.

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يَبْنِي الْكَعْبَةَ بِيَدِهِ وَكَانَ إِسْمَاعِيلُ يَبْنِي الْكَعْبَةَ بِيَدِهِ.

Ve İbrahim Kâbe'yi eliyle inşa ediyordu ve İsmail Kâbe'yi eliyle inşa ediyordu.

وَكَانَ إِبْرَاهِيمُ يَدْعُ اللَّهَ وَيَدْعُو. وَكَانَ إِسْمَاعِيلُ يَدْعُ اللَّهَ وَيَدْعُو.

Ve İbrahim Allah'ı anıyor ve dua ediyordu ve İsmail Allah'ı anıyor ve dua ediyordu.

{ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ }

Rabbimiz, bizden kabul et, gerçekten sen hakkıyla işiten ve hakkıyla bilensin.

وَتَقَبَّلَ اللَّهُ مِنْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَبَارَكَ فِي الْكَعْبَةِ نَحْنُ نَتَوَجَّهُ إِلَى الْكَعْبَةِ فِي كُلِّ صَلَاةٍ.

Ve Allah İbrahim'den ve İsmail'den kabul etti ve Kâbe'yi bereketlendirdi. Biz her namazda Kâbe'ye yöneliriz.

وَيُسَافِرُ الْمُسْلِمُونَ إِلَى الْكَعْبَةِ فِي أَيَّامِ الْحَجِّ. وَيَطُوفُونَ بِالْكَعْبَةِ وَيُصَلُّونَ عِنْدَهَا.

Ve Müslümanlar Hac günlerinde Kâbe'ye yolculuk yapar. Ve Kâbe'yi tavaf eder ve orada namaz kılar.

بَارَكَ اللَّهُ فِي الْكَعْبَةِ وَتَقَبَّلَ مِنْ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ

Ve Allah Kâbe'yi bereketlendirdi ve İbrahim'den ve İsmail'den kabul etti.

صَلَّى اللَّهُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَسَلَّم. صَلَّى اللَّهُ عَلَى إِسْمَاعِيلَ وَسَلَّم. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَسَلَّم.

Allah İbrahim'e salat ve selam etsin. Allah İsmail'e salat ve selam etsin. Allah Muhammed'e salat ve selam etsin.

وَكَانَ لِإِبْرَاهِيمَ زَوْجٌ أُخْرَى، اسْمُهَا سَارَةُ. وَكَانَ لِإِبْرَاهِيمَ وَلَدٌ آخَرٌ مِنْ سَارَةَ اسْمُهُ إِسْحَاقُ.

Ve İbrahim'in başka bir eşi vardı, adı Sare. Ve İbrahim'in Sare'den başka bir oğlu vardı, ismi İshak.

وَسَكَنَ إِبْرَاهِيمُ فِي الشَّامِ، وَسَكَنَ إِسْحَاقُ.

Ve İbrahim Şam'a yerleşti ve İshak da yerleşti.

وَبَنَى إِسْحَاقُ بَيْتًا لِلَّهِ فِي الشَّامِ، كَمَا بَنَى أَبُوهُ وَأَخُوهُ بَيْتًا فِي مَكَّةَ.

Ve İshak Şam'da Allah için bir ev yaptı; babasının ve kardeşinin Mekke'de yaptığı gibi.

وَهَذَا الْمَسْجِدُ الَّذِي بَنَاهُ إِسْحَاقُ فِي الشَّامِ هُوَ بَيْتُ الْمَقْدِسِ.

Ve İshak'n yaptığı bu mescit Şam'dadır ve O Beyt ul-Makdis'tir.

وَهُوَ الْمَسْجِدُ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكَ اللَّهُ حَوْلَهُ،

Ve Allah'ın çevresini bereketlendirdiği Mescid-i Aksa odur.

وَبَارَكَ اللَّهُ فِي أَوْلَادِ إِسْحَاقَ كَمَا بَارَكَ فِي أَوْلَادِ إِسْمَاعِيلَ،

Ve Allah İsmail'in çocuklarını bereketlendirdiği gibi İshak'ın çocuklarını bereketlendirdi.

وَكَانَ فِيهِمْ أَنْبِيَاءٌ وَالْمُلُوكُ.

Ve onların içinde peygamberler ve hükümdarlar vardı.

وَكَانَ لِإِسْحَاقَ وَلَدٌ اسْمُهُ يُعْقُوبُ وَكَانَ نَبِيًّا.

Ve İshak'ın bir oğlu vardı, adı Yakub ve peygamberler idi.

وَكَانَ يُعْقُوبُ لَهُ اثْنَا عَشَرَ وَلَدًا، مِنْهُمْ يُوسُفُ بْنُ يُعْقُوبَ.

Ve Yakub'un on iki oğlu vardı, bunlardan biri Yakub oğlu Yusuf idi.

وَيُوسُفُ لَهُ قِصَّةٌ عَجِيبَةٌ فِي الْقُرْآنِ. وَإِلَيْكَ هَذِهِ الْقِصَّةُ!

Ve Yusuf'un Kur'an'da hayret verici bir kıssası vardır. Şimdi haydi bu kıssaya.

أَحْسَنُ الْقَصَصِ

Kıssaların en güzeli

1 - رُؤْيَا عَجِيبَةٍ Hayret verici rüya

كَانَ يُوسُفُ وَلِذَا صَغِيرًا، وَكَانَ لَهُ أَحَدَ عَشَرَ أَخًا.

Yusuf küçük bir çocuktü ve onun on bir kardeşi vardı.

وَكَانَ يُوسُفُ غُلَامًا جَمِيلًا، وَكَانَ يُوسُفُ غُلَامًا ذَكِيًّا.

Yusuf güzel bir çocuktü ve Yusuf zeki bir çocuktü.

وَكَانَ أَبُوهُ يَعْقُوبُ يُحِبُّهُ أَكْثَرَ مِنْ جَمِيعِ إِخْوَتِهِ.

Ve babası Yakub onu bütün kardeşlerinden fazla severdi.

ذَاتَ لَيْلَةٍ رَأَى يُوسُفُ رُؤْيَا عَجِيبَةً.

Bir gece Yusuf hayret verici bir rüya gördü.

رَأَى أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَرَأَى الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلًّا يَسْجُدُ لَهُ.

On bir yıldızı gördü ve güneşi ve ayı gördü; hepsi ona secde ediyordu

تَعَجَّبَ يُوسُفُ الصَّغِيرُ كَثِيرًا!

Küçük Yusuf çok hayret etti.

وَمَا فَهَمَ هَذِهِ الرُّؤْيَا، كَيْفَ تَسْجُدُ الْكَوَاكِبُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لِرَجُلٍ؟

Ve bu rüyayı anlamadı; yıldızlar ve güneş ve ay bir adama nasıl secde ederdi?

ذَهَبَ يُوسُفُ الصَّغِيرُ إِلَى أَبِيهِ يَعْقُوبَ. وَحَكَى لَهُ هَذِهِ الرُّؤْيَا الْعَجِيبَةَ.

Yusuf babası Yakub'a gitti ve ona bu hayret verici rüyayı anlattı.

{ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ }

Ey babacığım, gerçekten ben on bir yıldızı ve güneşi ve ayı gördüm, onları bana secde edenler olarak gördüm.

وَكَانَ أَبُوهُ يَعْقُوبُ نَبِيًّا. فَرِحَ يَعْقُوبُ بِهَذِهِ الرُّؤْيَا كَثِيرًا.

Babası Yakub bir peygamberdi. Bu rüyadan dolayı Yakub çok sevindi.

وَقَالَ بَارَكَ اللَّهُ لَكَ يَا يُوسُفُ، فَسَيَكُونُ لَكَ شَأْنٌ.

Ve dedi; Allah sana mübarek kılsın ey Yusuf, senin için önemli bir iş olacak.

هَذِهِ الرُّؤْيَا بَشَارَةٌ بِعِلْمٍ وَنُبُوءَةٍ.

Bu rüya ilim ve peygamberlik müjdesidir.

وَقَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَىٰ جَدِّكَ إِسْحَاقَ وَقَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَىٰ جَدِّكَ إِبْرَاهِيمَ.

Gerçekten Allah atan İshak'a nimet verdi ve gerçekten Allah atan İbrahim'e nimet verdi.

وَإِنَّهُ يُنْعِمُ عَلَيْكَ وَيُنْعِمُ عَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ.

Ve gerçekten O, sana ve Yakub ailesine nimet veriyor.

وَكَانَ يَعْقُوبُ شَيْخًا كَبِيرًا، وَكَانَ يَعْرِفُ طَبَائِعَ النَّاسِ.

Ve Yakub yaşlı bir adamdı ve insanların tabiatını biliyordu.

وَكَانَ يَعْرِفُ كَيْفَ يَغْلِبُ الشَّيْطَانُ، وَكَيْفَ يَلْعَبُ الشَّيْطَانُ بِالْإِنْسَانِ.

Ve şeytanın nasıl galip geldiğini biliyordu ve şeytanın insanla nasıl oynadığını biliyordu.

فَقَالَ يَا وَلَدِي، لَا تُخْبِرْ بِهِدِهِ الرُّؤْيَا أَحَدًا مِنْ إِخْوَتِكَ فَإِنَّهُمْ يَحْسُدُونَكَ وَيَكُونُونَ لَكَ عَدُوًّا.

Ve dedi: ey oğlum, bu rüyayı kardeşlerinden hiç birine anlatma, çünkü gerçekten onlar sana haset ederler ve sana düşman olurlar.

2 - حَسَدُ الْإِخْوَةِ Kardeşlerin haseti

وَكَانَ يُوسُفُ لَهُ أُخٌ آخَرٌ مِنْ أُمَّهِ اسْمُهُ بَنِيَامِينُ.

Ve Yusuf'un, annesinden başka bir kardeşi vardı, ismi Bünyamin idi.

وَكَانَ يَعْقُوبُ يُحِبُّهُمَا حُبًّا شَدِيدًا، وَكَانَ لَا يُحِبُّ مِثْلَهَا أَحَدًا.

Ve o ikisini çok seviyordu ve başka kimseyi o kadar sevmiyordu.

وَكَانَ الْإِخْوَةُ يَحْسُدُونَ يُوسُفَ وَبَنِيَامِينَ وَيَغْضَبُونَ.

Ve kardeşler Yusuf'u ve Bünyamin'i kiskaniyorlardı.

كَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ: لِمَاذَا يُحِبُّ أَبُوْنَا يُوسُفَ وَبَنِيَامِينَ أَكْثَرَ؟

Diyorlardı: Babamız niçin Yusuf'u ve Bünyamin'i daha çok seviyor?

وَلَمَّاذَا يُحِبُّ أَبُو نَا يُوسُفَ بِنِيَامِينَ وَهُمَا صَغِيرَانِ ضَعِيفَانِ!

Diyorlardı: Onların ikisi küçük ve zayıf olduğu halde, babamız niçin Yusuf'u ve Bünyamin'i seviyor?

لَمَّاذَا لَا يُحِبُّنَا مِثْلَ يُوسُفَ وَبِنِيَامِينَ؟ نَحْنُ شَبَابٌ أَقْوِيَاءُ ، هَذَا أَمْرٌ عَجِيبٌ!

Niçin bizi Yusuf ve Bünyamin kadar sevmiyor? Biz kuvvetli gençleriz, bu acayip bir iş!

وَكَانَ يُوسُفُ وَلَدًا صَغِيرًا ، فَحَكَى الرَّؤْيَا لِإِخْوَتِهِ.

Yusuf küçük bir çocuktü ve rüyayı kardeşlerine anlattı.

وَغَضِبَ الْإِخْوَةُ جِدًّا لَمَّا سَمِعُوا الرَّؤْيَا وَأَشْتَدَّ حَسَدُهُمْ.

Kardeşler rüyayı işitince kızdı ve kıskançlıkları şiddetlendi.

وَاجْتَمَعَ الْإِخْوَةُ يَوْمًا وَقَالُوا أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرُحُوا أَرْضًا بَعِيدَةً.

Kardeşler bir gün toplandı ve dediler, Yusuf'u öldürün veya uzak bir yere çıkarın.

حِينَئِذٍ يَكُونُ أَبُو كُمْ لَكُمْ خَالِصًا ، وَيَكُونُ حُبُّهُ لَكُمْ خَالِصًا.

O zaman babanız sadece sizin olur ve onun sevgisi sadece sizin olur.

قَالَ أَحَدُهُمْ: لَا بَلَّ أَلْقُوهُ فِي بئرٍ فِي طَرِيقٍ يَأْخُذُهُ بَعْضُ الْمَسَافِرِينَ.

Onlardan birisi dedi: Hayır, onu yol üzerinde bir kuyuya atın, onu bazı yolcular alır.

وَوَافَقَ عَلَيْهِ جَمِيعُ الْإِخْوَةِ.

Bunun üzerinde bütün kardeşler anlaştı.

3 - وَفَدَّ إِلَى يَعْقُوبَ Yakub'a heyet

وَلَمَّا اتَّفَقُوا عَلَى هَذَا الرَّأْيِ جَاءُوا إِلَى يَعْقُوبَ.

Bu görüş üzerinde birleştikleri zaman Yakub'a geldiler.

وَكَانَ يَعْقُوبُ يَخَافُ عَلَى يُوسُفَ كَثِيرًا ، وَكَانَ يَعْرِفُ أَنَّ الْإِخْوَةَ يَحْسُدُونَهُ وَلَا يُحِبُّونَهُ.

Yakub Yusuf için çok korkuyordu ve kardeşlerin onu kıskandıklarını ve onu sevmediklerini biliyordu

وَكَانَ يَعْقُوبُ لَا يُرْسِلُ يُوسُفَ مَعَ الْإِخْوَةِ.

Yakub Yusuf'u kardeşlerle göndermiyordu.

وَكَانَ يُوسُفُ يَلْعَبُ مَعَ أَخِيهِ وَلَا يَذْهَبُ بَعِيدًا،

Yusuf kardeşiyle oynuyordu ve uzağa gitmiyordu.

وَكَانَ الْإِخْوَةُ يَعْرِفُونَ ذَلِكَ، وَلَكِنَّهُمْ عَزَمُوا عَلَى الشَّرِّ.

Kardeşler bunu biliyordu fakat kötülük üzerine azmettiler.

قَالُوا يَا أَبَانَا لِمَاذَا لَا تُرْسِلُ مَعَنَا يَوْسُفَ؟ مَاذَا تَخَافُ؟

Dediler; ey babamız, niçin Yusuf'u bizimle göndermiyorsun? Neden korkuyorsun?

هُوَ أَخُونَا الْعَزِيزُ، وَأَخُونَا الصَّغِيرُ، وَنَحْنُ أَبْنَاءُ أَبِي.

O bizim şerefli kardeşimiz ve bizim küçük kardeşimiz ve biz bir babanın oğullarıyız.

وَالْإِخْوَةُ دَائِمًا يَلْعَبُونَ جَمِيعًا، فَلِمَاذَا لَا نَذْهَبُ نَحْنُ وَنَلْعَبُ جَمِيعًا؟

Ve kardeşler daima beraber oynarlar ve niçin biz beraber gitmiyoruz ve oynamıyoruz?

{أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ}

Yarın onu bizimle beraber gönder, gezsün ve oynasın, elbette biz onu koruruz.

وَكَانَ يَعْقُوبُ شَيْخًا كَبِيرًا، وَكَانَ يَعْقُوبُ عَاقِلًا حَلِيمًا.

Yakub yaşlı bir adamı ve Yakub akıllı ve yumuşak huylu idi.

وَكَانَ يَعْقُوبُ لَا يُحِبُّ أَنْ يَبْعَدَ مِنْهُ يَوْسُفُ وَكَانَ يَخَافُ عَلَى يَوْسُفَ كَثِيرًا.

Ve Yakub Yusuf'un ondan uzaklaşmasını istemiyordu ve Yusuf için çok korkuyordu.

{أَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ}

Siz ondan habersizken onu kurdun yemesinden korkuyorum.

قَالُوا: أَبَدًا كَيْفَ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ حَاضِرُونَ؟

Dediler: Asla, biz varken onu kurt nasıl yer?

وَكَيفَ يَأْكُلُهُ، وَنَحْنُ شُبَّانٌ أَقْوِيَاءُ؟ وَأَذِنَ يَعْقُوبُ لِيَوْسُفَ.

Biz kuvvetli gençler iken onu kurt nasıl yer? Ve Yakub Yusuf'a izin verdi.

وَفَرِحَ الْإِخْوَةُ كَثِيرًا لَمَّا أذِنَ يَعْقُوبُ لِيُوسُفَ.

Yakub Yusuf'a izin verince kardeşler çok sevindi.

وَذَهَبُوا إِلَى غَابَةِ وَأَلْقُوا يُوسُفَ فِي بئرٍ فِي الْغَابَةِ وَلَمْ يَزَحْمُوا يُوسُفَ الصَّغِيرَ،

Ormana gittiler ve Yusuf'u ormandaki bir kuyuya attılar ve küçük Yusuf'a acımadılar

وَلَمْ يَزَحْمُوا يَعْقُوبَ الشَّيخَ الْكَبِيرَ.

Ve yaşlı Yakub'a acımadılar

وَكَانَ يُوسُفُ وَلَدًا صَغِيرًا، وَكَانَ قَلْبُهُ صَغِيرًا.

Yusuf küçük bir çocuktü ve onun kalbi de küçüktü.

وَكَانَتِ الْبئرُ عَمِيقَةً، وَكَانَ الْبئرُ مُظْلِمَةً وَكَانَ يُوسُفُ وَحِيدًا.

Kuyu derindi ve kuyu karanlıktı ve Yusuf tek başınaydı.

وَلَكِنَّ اللَّهَ بَشَّرَ يُوسُفَ وَقَالَ لَهُ: لَا تَحْزَنْ وَلَا تَحَفْ.

Fakat Allah Yusuf'a müjde verdi ve dedi: Üzülme ve korkma.

إِنَّ اللَّهَ مَعَكَ، وَسَيَكُونُ لَكَ شَأْنٌ.

Kesinlikle Allah seninledir ve senin için büyük bir iş olacak.

سَيَحْضِرُ إِلَيْكَ الْإِخْوَةُ وَتُخْبِرُهُمْ بِمَا فَعَلُوا.

Kardeşleri senin huzuruna getirecek ve sen onlara ne yaptıklarını haber vereceksin.

وَلَمَّا فَرَّغُوا مِنْ شَأْنِهِمْ وَأَلْقُوا يُوسُفَ فِي الْبئرِ اجْتَمَعُوا وَقَالُوا: مَاذَا نَقُولُ لِأَبِينَا؟

İşlerinden boş kalınca ve Yusuf'u kuyuya atınca toplandılar ve dediler: Babamıza ne diyelim?

قَالَ بَعْضُهُمْ: كَانَ أَبُوْنَا يَقُولُ أَحَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ فَنَقُولُهُ صَدَقْتَ يَا أَبَانَا قَدْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ.

Bazıları dedi: Babamız onu kurdun yemesinden korkuyorum diyordu. Biz diyelim ki ey babamız doğru söyledin, gerçekten onu kurt yedi,

وَافَقَ الْإِخْوَةُ عَلَى ذَلِكَ، وَقَالُوا نَعَمْ نَقُولُ لَهُ أَكَلَهُ الذِّئْبُ.

Kardeşler bunun üzerinde anlaştı ve dediler, evet ona diyelim ki onu kurt yedi.

قَالَ بَعْضُ الْإِخْوَانِ : وَلَكِنْ مَا آيَةُ ذَلِكَ ؟ قَالُوا : آيَةُ ذَلِكَ الدَّمُّ.

Kardeşlerin bazıları dedi: Fakat bunun işareti nedir? Dediler: Bunun işareti kandır.

وَأَخَذَ الْإِخْوَةُ كَبِشًا وَذَبْحُوهُ. وَأَخَذُوا قَمِيصَ يَوْسُفَ وَصَبَّغُوهُ.

Kardeşler bir koç tuttu ve onu kestiler. Ve Yusuf'un gömleğini aldılar ve onu daldırdılar.

وَفَرَحَ الْإِخْوَةُ جِدًّا وَقَالُوا الْآنَ يُصَدِّقُ أَبُوْنَا.

Kardeşler çok sevindi ve dediler, şimdi babamız bize inanır.

5- أَمَامَ يَعْقُوبَ Yakub'un önünde

{ وَجَاءُوا آبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ }

Akşam babalarına ağlayarak geldiler.

{ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ }

Dediler; ey babamız, gerçekten biz gittik, yarışıyoruz, Yusuf'u eşyalarımızın yanında bıraktık ve onu kurt yedi.

{ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ }

Ve gömleğinin üstünde yalan kan getirdiler.

وَقَالُوا هَذَا دَمُ يُوسُفَ ! وَكَانَ أَبُوهُمْ يَعْقُوبُ نَبِيًّا، وَكَانَ شَيْخًا كَبِيرًا.

Ve dediler, bu Yusuf'un kanıdır. Babaları Yakub peygamberdi ve yaşlı bir adamdı.

وَكَانَ أَعْقَلَ مِنْ أَوْلَادِهِ. وَكَانَ يَعْقُوبُ يَعْرِفُ أَنَّ الذِّئْبَ إِذَا أَكَلَ إِنْسَانًا جَرَحَهُ وَشَقَّ قَمِيصَهُ.

Çocuklarından daha akıllıydı. Yakub biliyordu ki kurt bir insanı yediği zaman onu yaralardı ve gömleğini parçalardı.

وَكَانَ قَمِيصُ يَوْسُفَ سَالِمًا، وَكَانَ مَصْبُوغًا فِي الدَّمِّ

Yusuf'un gömleği sağlamdı ve kana daldırılmıştı.

فَعَرَفَ يَعْقُوبُ أَنَّهُ دَمٌ كَذِبٌ وَأَنَّ قِصَّةَ الذِّئْبِ قِصَّةٌ مَوْضُوعَةٌ.

Yakub anladı ki o yalan kandır ve kurt hikayesi uydurma bir hikayedir.

فَقَالَ لِأَوْلَادِهِ: بَلْ هَذِهِ قِصَّةٌ وَضَعْتُمُوهَا { فَصَبْرٌ جَمِيلٌ }

Çocuklarına dedi: Hayır, bu sizin uydurduğunuz bir hikayedir. **O halde güzel bir sabır.**

وَحَزَنَ يَعْقُوبُ عَلَى يَوْسُفَ حُزْناً شَدِيداً وَلَكِنَّهُ صَبَرَ صَبْرًا جَمِيلاً.

Yakub Yusuf için çok şiddetli üzüntüyle üzüldü fakat güzel bir sabırla sabretti.

6- **يُوسُفُ فِي الْبَيْتِ** Yusuf kuyuda

وَرَجَعَ الْإِخْوَةَ إِلَى الْبَيْتِ، وَتَرَكَوا يَوْسُفَ فِي الْبَيْتِ

Kardeşler eve döndü ve Yusuf'u kuyuda bıraktılar.

وَأَكَلِ الْإِخْوَةُ الطَّعَامَ، وَنَامُوا عَلَى الْفِرَاشِ وَ يَوْسُفُ فِي الْبَيْتِ، وَلَا فِرَاشَ وَلَا طَعَامًا.

Kardeşler yemek yedi ve yatakta uyudular ve Yusuf kuyuda, yatak yok, yemek yok.

وَنَسِيَ الْإِخْوَانُ يَوْسُفَ، وَنَامُوا وَمَا نَامَ يَوْسُفُ، وَمَا نَسِيَ أَحَدًا.

Kardeşler Yusuf'u unuttu ve uyudular; Yusuf uyumadı ve hiç birini unutmadı.

وَبَقِيَ يَعْقُوبُ يَذْكُرُ يَوْسُفَ، وَبَقِيَ يَوْسُفُ يَذْكُرُ يَعْقُوبَ

Yakub Yusuf'u anmaya devam etti ve Yusuf Yakub'u anmaya devam etti.

وَكَانَ يُوسُفُ فِي الْبَيْتِ، وَكَانَتِ الْبَيْتُ عَمِيقَةً وَكَانَتِ الْبَيْتُ فِي الْغَابَةِ،

Yusuf kuyudadı ve kuyu derindi ve kuyu ormandaydı.

وَكَانَتِ الْغَابَةُ مُوحِشَةً وَكَانَ ذَلِكَ فِي اللَّيْلِ، وَكَانَ اللَّيْلُ مُظْلِمَةً.

Orman ıssızdı ver bunlar geceleyn idi ve gece karanlıktı.

7- **مِنَ الْبَيْتِ إِلَى الْقَصْرِ** Kuyudan saraya

وَكَانَتِ جَمَاعَةٌ تُسَافِرُ فِي هَذِهِ الْغَابَةِ. وَعَطِشُوا فِي الطَّرِيقِ، وَبَحَثُوا عَنْ بَيْتٍ.

Bu ormanda yolculuk yapan bir topluluk vardı. Yolda susadılar ve bir kuyu aradılar.

وَرَأَوْا بَيْتًا، فَأَرْسَلُوا إِلَيْهَا رَجُلًا لِيَأْتِيَ لَهُمْ بِالْمَاءِ. جَاءَ الرَّجُلُ إِلَى الْبَيْتِ، وَأَدْلَى دَلْوَهُ .

Bir kuyu gördüler ve onlara su getirmesi için bir adamı gönderdiler. Adam kuyuya geldi ve kovasını saldı.

وَنَزَعَ الدَّلْوَ، فَإِذَا الدَّلْوُ ثَقِيلَةٌ! وَأَخْرَجَهَا فَإِذَا فِي الدَّلْوِ غُلامٌ! دَهَشَ الرَّجُلُ وَنَادَى.

Kovayı çekti, kova ağırdı. Onu çıkardı, kovanın içinde bir çocuk vardı. Adam korktu ve bağırdı

{ يَا بُشْرَى هَذَا غُلَامٌ } وَفَرِحَ النَّاسُ جَدًّا وَأَخْفَوْهُ.

İnsanlar çok sevindi ve onu sakladılar. **Müjde, bu bir oğlan çocuğu.**

وَوَصَلُوا إِلَى مِصْرَ، وَقَامُوا فِي السُّوقِ وَنَادَوْا: مَنْ يَشْتَرِي هَذَا الْغُلَامَ؟ مَنْ يَشْتَرِي هَذَا الْغُلَامَ؟

Mısır'a vardılar ve çarşıda dikildiler ve bağırdılar. Bu oğlan çocuğunu kim satın alır?

اشْتَرَى الْعَزِيزُ يَوْسُفَ بِدَرَاهِمٍ مَعْدُودَةٍ وَبَاعَهُ التُّجَّارُ وَمَا عَرَفُوا يَوْسُفَ.

Yusuf'u sayılı birkaç dirheme Aziz satın aldı. Onu satan tüccar Yusuf'u tanımadı.

وَذَهَبَ بِهِ الْعَزِيزُ إِلَى قَصْرِهِ، وَقَالَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرَمِي يَوْسُفَ، إِنَّهُ وَلَدٌ رَشِيدٌ.

Aziz onu sarayına götürdü ve karısına dedi: Yusuf'a şerefli davran, o doğru bir çocuktur.

8- الْوَفَاءُ وَالْأَمَانَةُ Vefa ve sadakat

وَرَأَوَدَتْ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ يَوْسُفَ عَلَى الْحِيَانَةِ. وَلَكِنْ يَوْسُفُ أَبِي، وَقَالَ: كَلَّا!

Azizin karısı hainlikle Yusuf'u arzuladı. Fakat Yusuf reddetti ve dedi: Asla!

أَنَا لَا أَخُونُ سَيِّدِي، إِنَّهُ أَحْسَنَ إِلَيَّ وَأَكْرَمَنِي. إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ.

Ben efendime ihanet etmem, o bana iyilik yaptı ve ikram etti. Ben Allah'tan korkarım.

وَعَصِبَتْ امْرَأَةُ الْعَزِيزِ وَشَكَتْ إِلَى زَوْجِهَا. وَعَرَفَ الْعَزِيزُ أَنَّ الْمَرْأَةَ كَاذِبَةٌ.

Azizin karısı kızdı ve eşine şikayet etti. Aziz bildi ki kadın yalancıdır.

وَعَرَفَ أَنَّ يَوْسُفَ أَمِينٌ. فَقَالَ لِرَجُلِهِ { إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ }

Bildi ki Yusuf güvenilirdir. Ve eşine dedi **Sen hata edenlerden oldun.**

وَعُرِفَ يَوْسُفُ فِي مِصْرَ بِحَمَالِهِ، وَإِذَا رَأَهُ أَحَدٌ قَالَ

Yusuf Mısır'da güzelliğiyle tanındı ve onu birisi gördüğü zaman derdi:

{ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ }

Bu bir insan değil, bu bir melekten başka bir şey değil.

وَأَشْتَدَّ غَضَبُ الْمَرْأَةِ وَقَالَتْ لِيَوْسُفَ: إِذْنُ تَذْهَبُ إِلَى السِّجْنِ!

Kadının kızgınlığı şiddetlendi ve Yusuf'a dedi: Öyleyse zindana gidersin.

قال يوسف {السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ} وَبَعْدَ أَيَّامٍ رَأَى الْعَزِيزُ أَنَّ يُزْسِلَ يُوسُفَ إِلَى السِّجْنِ.

Yusuf dedi: **Zindan bana daha sevimlidir.** Birkaç gün sonra Aziz Yusuf'u zindana göndermeye karar verdi.

وَكَانَ الْعَزِيزُ يَعْرِفُ أَنَّ يُوسُفَ بَرِيءٌ. وَدَخَلَ يُوسُفَ السِّجْنَ.

Aziz Yusuf'un suçsuz olduğunu biliyordu. Ve Yusuf zindana girdi.

9- مَوْعِظَةُ السِّجْنِ Zindan öğüdü

وَدَخَلَ يُوسُفَ السِّجْنَ، وَعَرَفَ أَهْلَ السِّجْنِ جَمِيعاً أَنَّ يُوسُفَ شَابٌّ كَرِيمٌ.

Ve Yusuf zindana girdi ve zindan ahalisinin hepsi Yusuf'un şerefli bir genç olduğunu biliyordu.

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ رَجُلَانِ وَقَصَّا عَلَيْهِ رُؤْيَاهُمَا {وَقَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا}

Onunla birlikte zindana iki adam girdi ve ona rüyalarını anlattılar: **Onların biri dedi gerçekten ben kendimi şarap sıkıyor görüyorum.**

{وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ}

Diğeri dedi gerçekten ben kendimi başımın üstünde ekmek taşıyor görüyorum, kuşlar ondan yiyor.

وَسَأَلَا يُوسُفَ عَنِ التَّائِيلِ. وَكَانَ يُوسُفُ عَالِماً بِتَأْوِيلِ الرُّؤْيَا.

Ve Yusuf'tan yorum istediler. Yusuf rüya yorumunu biliyordu.

وَكَانَ يُوسُفَ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ. وَكَانَ النَّاسُ فِي زَمَانِهِ يَعْبُدُونَ غَيْرَ اللَّهِ.

Ve Yusuf peygamberlerden bir peygamberdi. Onun zamanında insanlar Allah'tan başkasına tapıyorlardı.

وَوَضَعُوا أَرْبَابًا كَثِيرَةً مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ.

Ve kendiliklerinden bir çok tanrılar uydurdular.

وَقَالُوا هَذَا رَبُّ الْبَرِّ، وَهَذَا رَبُّ الْبَحْرِ، وَهَذَا رَبُّ الرِّزْقِ، وَهَذَا رَبُّ الْمَطَرِ

Ve dediler bu kara tanrısı, bu deniz tanrısı, bu rızık tanrısı, bu yağmur tanrısı.

وَكَانَ يُوسُفُ يَرَى كُلَّ ذَلِكَ وَيَضْحَكُ. وَكَانَ يُوسُفُ يَعْلَمُ كُلَّ ذَلِكَ وَيَبْكِي.

Ve Yusuf bütün bunları görüyordu ve gülüyordu. Ve Yusuf bütün bunları biliyordu ve ağlıyordu.

وَكَانَ يُوسُفُ يُرِيدُ أَنْ يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ. وَقَدْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ذَلِكَ فِي السِّجْنِ.

Yusuf Allah'a çağırarak istiyordu. Ve Allah bunun zindanda olmasını istedi.

10 - حِكْمَةُ يُوسُفَ Yusuf'un bilgeliği

قَالَ يُوسُفُ لَهُمَا: أَنَا أَحْبَبْتُكُمْ بِتَأْوِيلِ الرُّؤْيَا قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا طَعَامُكُمَا.

Yusuf o ikisine dedi: Sizin ikinizin yemeği gelmeden ben size rüyanın yorumunu haber vereceğim.

فَجَلَسَا وَاطْمَأَنَّا. ثُمَّ قَالَ لَهُمَا يُوسُفُ: أَنَا عَالِمٌ بِتَأْوِيلِ الرُّؤْيَا

O ikisi oturdu ve sakinleşti. Sonra Yusuf onlara dedi: Ben rüya yorumunu bilirim.

{ذَلِكُمْ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي} وَهَذَا وَجَدَ يُوسُفُ الْفُرْصَةَ فَبَدَأَ مَوْعِظَتَهُ.

Burada Yusuf fırsatı buldu ve öğüte başladı. **Sizin için bu Rabbimin bana öğrettiğindedir.**

11 - مَوْعِظَةُ التَّوْحِيدِ Tevhid öğütü

وَلَكِنَّ اللَّهَ لَا يُؤْتِي عِلْمَهُ كُلَّ أَحَدٍ. إِنَّ اللَّهَ لَا يُؤْتِي عِلْمَهُ الْمُشْرِكِ.

Fakat Allah ilmini herkese vermez. Gerçekten Allah ilmini müşriklere vermez

هَلْ تَعْرِفَانِ لِمَاذَا عَلَّمَنِي رَبِّي؟ لِأَنِّي تَرَكْتُ طَرِيقَ أَهْلِ الشِّرْكِ.

Biliyor musunuz Rabbim bana niçin öğretti? Çünkü ben şirk ehlinin yolunu terk ettim.

{وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ}

Ve atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un dinine tabi oldum.

{مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ}

Bizim Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamız doğru olmaz.

قَالَ يُوسُفُ: وَهَذَا التَّوْحِيدُ لَيْسَ لَنَا فَقَطْ بَلْ هُوَ لِلنَّاسِ جَمِيعًا.

Yusuf dedi: Bu tevhid yalnız bizim için değildir, aksine bütün insanlar içindir.

{ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ}

Bu Allah'ın bizim üzerimize ve insanların üzerine bir lütfudur, fakat insanların çoğu şükretmez.

وَهُنَا وَقَفَ يُوسُفُ وَسَأَلَهُمَا. تَقُولُونَ رَبُّ الْبَرِّ وَرَبُّ الْبَحْرِ وَرَبُّ الرِّزْقِ وَرَبُّ الْمَطَرِ.

Yusuf burada durdu ve onlara sordu. Dedi: kara tanrısı, deniz tanrısı, rızık tanrısı, yağmur tanrısı diyorsunuz.

وَنَحْنُ نَقُولُ رَبُّ الْعَالَمِينَ.

Biz âlemlerin rabbi diyoruz.

{عَزَابَاتٍ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ}

Çeşitli tanrılar mı daha hayırlı yoksa tek ve her şeyi kahredici Allah mı?

أَيْنَ مَا خَلَقَ رَبُّ الْبَرِّ وَرَبُّ الْبَحْرِ وَرَبُّ الرِّزْقِ وَرَبُّ الْمَطَرِ؟

Kara tanrısının, deniz tanrısının, rızık tanrısının ve yağmur tanrısının yarattığı şeyler nerede?

{أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ}

Onların yerden yarattığı şeyleri bana gösterin, yoksa onlar için göklerde ortaklık mı var

أَنْظُرُوا إِلَى الْأَرْضِ وَإِلَى السَّمَاءِ وَأَنْظُرُوا إِلَى الْإِنْسَانِ.

Yeryüzüne bakın, göğe bakın ve insana bakın.

{هَذَا خَلْقَ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ}

Bu Allah'ın yaratmasıdır, ondan başkasının yarattığı şeyleri bana gösterin.

وَكَيفَ رَبُّ الْبَرِّ وَرَبُّ الْبَحْرِ وَرَبُّ الرِّزْقِ وَرَبُّ الْمَطَرِ؟ {أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَائُكُمْ}

Kara tanrısı, deniz tanrısı, rızık tanrısı ve yağmur tanrısı nasıl? **Sizin ve atalarınızın isimlendirdiği isimler**

الْحُكْمُ لِلَّهِ، وَالْمُلْكُ لِلَّهِ، الْأَرْضُ لِلَّهِ، الْأَمْرُ لِلَّهِ.

Hüküm Allah'ındır, hükümlerlik Allah'ındır, yeryüzü Allah'ındır, emir Allah'ındır.

{أَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ} {ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ} {وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ}

Ondan başkasına tapmamanız için. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.

12- تَأْوِيلُ الرُّؤْيَا Rüyanın yorumu

وَلَمَّا فَرَغَ يُوسُفُ مِنْ مَوْعِظَتِهِ أَخْبَرَ هُمَا بِتَأْوِيلِ الرُّؤْيَا، قَالَ {أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا}

Yusuf öğüdünü bitirince o ikisine rüyanın yorumunu haber verdi, dedi: **Biriniz efendisi için şarap sıkacak**

{وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُضَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ} وَقَالَ لِلأَوَّلِ {أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ}

Diğeri ise asılacak ve kuşlar onun başından yiyecek. Birinciye dedi: **Beni efendinin yanında an.**

وَخَرَجَ الرَّجُلَانِ، فَكَانَ الأَوَّلُ سَاقِيًا لِلْمَلِكِ وَصَلِبَ الْآخَرُ.

İki adam çıktı, birinci hükümdarın sakisi oldu, ikincisi asıldı.

وَنَسِيَ السَّاقِي أَنْ يَذْكُرَ يُوسُفَ عِنْدَ الْمَلِكِ. وَأَقَامَ يُوسُفُ فِي السِّجْنِ سِنِينَ.

Saki hükümdarın yanında Yusuf'u anmayı unuttu. Ve Yusuf senelerce zindanda kaldı.

13- رُؤْيَا الْمَلِكِ Hükümdarın rüyası

وَرَأَى مَلِكٌ مِصْرَ رُؤْيَا عَجِيبَةً. رَأَى فِي الْمَنَامِ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ.

Mısırın hükümdarın acayip bir rüya gördü. Rüyada yedi besili inek gördü.

وَيَأْكُلُ هَذِهِ الْبَقَرَاتُ سَبْعَ بَقَرَاتٍ عَجَافٍ. وَرَأَى الْمَلِكُ سَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضْرٍ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ يَابِسَاتٍ.

Bu inekler yedi zayıf ineği yiyordu. Ve hükümdar yedi yeşil başak ve yedi kuru başak gördü.

تَعَجَّبَ الْمَلِكُ مِنْ هَذِهِ الرُّؤْيَا الْعَجِيبَةِ وَسَأَلَ جُلَسَاءَهُ عَنِ التَّأْوِيلِ.

Hükümdar bu acayip rüyaya hayret etti ve meclisindekilere yorumunu sordu.

قَالُوا: هَذَا لَيْسَ بِشَيْءٍ، أَلْتَأْتُمُ يَرَى أَشْيَاءَ كَثِيرَةً لَا حَقِيقَةَ لَهَا.

Dediler: Bu bir şey değildir, uyuyan çok şeyler görür, bunların gerçeği yoktur.

وَلَكِنْ قَالَ السَّاقِي: لَا، بَلْ أَخْبِرْكُمْ بِتَأْوِيلِ هَذِهِ الرُّؤْيَا.

Fakat saki dedi: Hayır aksine, ben size bu rüyanın yorumunu haber veririm.

وَذَهَبَ السَّاقِي إِلَى السِّجْنِ وَسَأَلَ يُوسُفَ عَنْ تَأْوِيلِ رُؤْيَا الْمَلِكِ.

Saki zindana gitti ve Yusuf'a rüyanın yorumunu sordu.

وَ كَانَ يُوسُفُ جَوَادًا كَرِيمًا لَا يَعْرِفُ الْبُخْلَ. فَأَخْبَرَ يُوسُفُ بِالتَّأْوِيلِ وَ دَلَّ عَلَى التَّدْبِيرِ.

Yusuf cömert, şerefli idi, cimrilik bilmezdi. Yusuf yorumu haber verdi ve tedbire yol gösterdi.

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ، وَاتْرَكُوا مَا حَصَدْتُمْ فِي سُنْبِلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ.

Dedi: yedi yıl ekersiniz, az bir şey yediğinizden başka hasat ettiğinizi başaklarında bırakın.

وَيَكُونُ بَعْدَ ذَلِكَ عَامٌ قَحْطٌ تَأْكُلُونَ فِيهِ مَا خَزَنْتُمْ.

Ondan sonra kıtlık yılı gelir, o zaman depoladığınızı yersiniz.

وَيَطُولُ هَذَا الْقَحْطُ إِلَى سَبْعَ سِنِينَ. وَبَعْدَ ذَلِكَ يَأْتِي النَّصْرُ وَيُخَصِّبُ النَّاسُ.

Bu kıtlık yedi seneye uzar. Ondan sonra yardım gelir ve insanlara bolluk verilir.

وَذَهَبَ السَّاقِيُّ وَأَخْبَرَ الْمَلِكَ بِتَأْوِيلِ الرُّؤْيَا.

Saki hükümdara gitti ve rüyanın yorumunu haber verdi.

14- الْمَلِكُ يُرْسِلُ إِلَى يُوسُفَ Hükümdar Yusuf'a elçi gönderiyor

وَلَمَّا سَمِعَ الْمَلِكُ هَذَا التَّأْوِيلَ وَالتَّدْبِيرَ فَرِحَ جِدًّا، وَقَالَ: مَنْ صَاحِبُ هَذَا التَّأْوِيلِ؟

Hükümdar bu yorumu ve tedbiri işitince çok sevindi ve dedi: bu yorumun sahibi kim?

قَالَ السَّاقِيُّ: هَذَا يُوسُفُ الصَّدِيقُ وَهُوَ الَّذِي أَخْبَرَ أَنِّي سَأَكُونُ سَاقِيًا لِسَيِّدِي الْمَلِكِ.

Saki dedi, bu dost Yusuf'tur, benim efendim hükümdara saki olacağımı söyleyen odur.

وَاشْتَقَ الْمَلِكُ إِلَى لِقَاءِ يُوسُفَ، وَأَرْسَلَ إِلَى يُوسُفَ وَقَالَ الْمَلِكُ {أُنْثُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهُ لِنَفْسِي}

Hükümdar Yusuf'la buluşmayı istedi ve Yusuf'a elçi gönderdi ve hükümdar dedi: **Onu bana getirin, onu kendime özel (dost) edineyim.**

15- يُوسُفُ يَسْأَلُ التَّفْتِيشَ Yusuf inceleme istiyor

وَلَمَّا جَاءَ الرَّسُولُ إِلَى يُوسُفَ قَالَ لَهُ إِنَّ الْمَلِكُ يَدْعُوكَ! مَا رَضِيَ يُوسُفُ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ السِّجْنِ هَكَذَا

Elçi Yusuf'a gelince ona dedi, hükümdar seni çağırıyor. Yusuf öylece zindan çıkmaya razı olmadı

وَلَمْ يَسْتَعْجَلْ يُوسُفُ وَقَالَ لِرَسُولِ الْمَلِكِ أَنَا أُرِيدُ التَّفْتِيشَ أَنَا أُرِيدُ الْبَحْثَ عَنْ قَضِيَّتِي

Yusuf acele etmedi ve hükümdarın elçisine dedi: Ben inceleme istiyorum, ben davamın araştırılmasını istiyorum.

وَسَأَلَ الْمَلِكُ عَنْ يُوسُفَ وَعَلِمَ الْمَلِكُ وَعَلِمَ النَّاسُ أَنَّ يُوسُفَ بَرِيءٌ.

Hükümdar Yusuf hakkında soru sordu ve hükümdarın ve insanlar bildi ki Yusuf masumdur.

وَوَجَّهَ يُوسُفَ بِرِيءًا وَأَكْرَمَهُ الْمَلِكُ.

Yusuf masum olarak çıktı ve hükümdar ona ikramda bulundu.

16- عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ Ülkenin hazineleri üzerinde

وَكَانَ يُوسُفُ يَعْلَمُ أَنَّ الْأَمَانََةَ قَلِيلَةٌ فِي النَّاسِ. وَكَانَ يُوسُفُ يَعْلَمُ أَنَّ الْخِيَانَةَ كَثِيرَةٌ فِي النَّاسِ.

Yusuf biliyordu ki insanların içinde eminlik azdır Yusuf biliyordu ki insanların içinde hainlik çoktur.

وَكَانَ يُوسُفُ يَرَى أَنَّ النَّاسَ يَخُونُونَ فِي أَمْوَالِ اللَّهِ. وَكَانَ يَرَى أَنَّ فِي الْأَرْضِ خَزَائِنَ كَثِيرَةً

Yusuf görüyordu ki insanlar Allah'ın mallarında hainlik yapıyor. Ve görüyordu ki ülkede çok hazineler var.

وَلَكِنَّهَا ضَائِعَةٌ لِأَنَّ الْأَمْرَاءَ لَا يَخَافُونَ اللَّهَ فِيهَا. فَتَأْكُلُ كِلَابُهُمْ وَلَا يَجِدُ النَّاسُ مَا يَأْكُلُونَ.

Fakat onlar kayıp, çünkü yöneticiler onlar hakkında Allah'tan korkmuyor. Onların köpekleri yiyor ve insanlar yiyecek şey bulamıyor.

وَتَلْبَسُ بُيُوتُهُمْ وَلَا يَجِدُ النَّاسُ مَا يَلْبَسُونَ. وَلَا يَنْفَعُ النَّاسَ بِخَزَائِنِ الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ كَانَ حَفِيظًا عَلِيمًا

Onların evleri giyiniyor ve insanlar giyecek şey bulamıyor. Koruyan ve bilenden başka insanlar ülkenin hazinelerinden faydalanmıyor.

وَمَنْ كَانَ حَفِيظًا وَمَا كَانَ عَلِيمًا لَا يَعْلَمُ أَيْنَ خَزَائِنِ الْأَرْضِ وَكَيْفَ يَنْتَفِعُ بِهَا.

Koruyucu olan fakat bilmeyen ülkenin hazinelerinin nerede olduğunu ve onlardan nasıl faydalanacağını bilmiyor.

وَمَنْ كَانَ عَلِيمًا وَمَا كَانَ حَفِيظًا يَأْكُلُ مِنْهَا وَيَخُونُ فِيهَا.

Bilen fakat koruyucu olmayan onlardan yiyor ve onlarda hainlik yapıyordu.

وَكَانَ يُوسُفُ حَفِيظًا عَلِيمًا. وَكَانَ يُوسُفُ لَا يُرِيدُ أَنْ يَشْرَكَ الْأَمْرَاءَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ.

Yusuf koruyan ve bilendi. Yusuf yöneticileri insanların mallarını yemeye bırakmak istemiyordu.

وَكَانَ يُوسُفُ لَا يَقْدِرُ أَنْ يَرَى النَّاسَ يَجُوعُونَ وَيَمُوتُونَ. وَكَانَ يُوسُفُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ.

Yusuf insanların aç kalmasını ve ölmesini görmeye dayanamıyordu. Yusuf haktan utanmıyordu.

فَقَالَ لِلْمَلِكِ: {اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكُمْ}

Ve hükümdara dedi: **Beni ülkenin hazineleri üstüne bakan yap. Çünkü ben iyi korurum ve bilirim.**

وَهَكَذَا كَانَ يُوسُفُ أَمِينًا لَخَزَائِنِ مِصْرَ. وَاسْتَرَا حِ النَّاسُ جِدًّا وَحَمِدُوا اللَّهَ.

Böylece Yusuf Mısır'ın hazineleri üstüne bakan oldu. İnanlar çok rahatladı ve Allah'a hamdettiler.

17- جَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ Yusuf'un kardeşleri geldi

وَكَانَ فِي مِصْرَ وَالشَّامِ مَجَاعَةٌ كَمَا أَخْبَرَ يُوسُفُ.

Yusuf'un haber verdiği gibi Mısır'da ve Şam'da açlık oldu.

وَسَمِعَ أَهْلُ الشَّامِ وَسَمِعَ يَعْقُوبُ أَنَّ فِي مِصْرَ رَجُلًا رَحِيمًا.

Şam ahalişi işitti ve Yakub işitti ki Mısır'da merhametli bir adam vardır.

وَأَنَّ فِي مِصْرَ جَوَادًا كَرِيمًا، وَهُوَ عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ.

Ki Mısır'da cömert ve şerefli bir adam vardır ve o ülkenin hazineleri üzerindedir.

وَكَانَ النَّاسُ يَذْهَبُونَ إِلَيْهِ وَيَأْخُذُونَ الطَّعَامَ وَأَرْسَلَ يَعْقُوبُ أَبْنَاءَهُ إِلَى مِصْرَ بِالْمَالِ لِيَأْتُوا بِالطَّعَامِ.

İnsanlar ona gidiyordu ve yiyecek alıyordu ve Yakub oğullarını yiyecek almak için mal ile Mısır'a gönderdi.

وَبَقِيَ بَنِيَامِينَ عِنْدَ وَالِدِهِ لِأَنَّ يَعْقُوبَ كَانَ يُحِبُّهُ جِدًّا وَمَا كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَبْعُدَ عَنْهُ.

Bünyamin babasının yanında kaldı çünkü Yakub onu çok seviyordu ve ondan uzaklaşmak istemiyordu

وَكَانَ يَعْقُوبُ يَخَافُ عَلَيْهِ كَمَا كَانَ يَخَافُ عَلَى يُوسُفَ.

Yakub, Yusuf hakkında korktuğu gibi onun hakkında da korkuyordu.

وَتَوَجَّهَ إِخْوَةُ يُوسُفَ إِلَى يُوسُفَ وَهُمْ لَا يَعْرِفُونَ أَنَّهُ أَخُوهُمْ يُوسُفَ.

Yusuf'un kardeşleri, onun kardeşleri Yusuf olduğunu bilmeden, Yusuf'a doğru yola çıktı.

{وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ}

Ve Yusuf'un kardeşleri geldi ve yanına girdiler, o onları tanıdı, onlar onu tanımadılar.

عَرَفَ يُوسُفَ أَنَّ هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ أَلْقَوْهُ فِي الْبَيْرِ، أَنَّ هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ كَانُوا يُرِيدُونَ قَتْلَهُ

Yusuf bunların onu kuyuya atanlar olduğunu anladı. Onların onu öldürmek isteyenler olduğunu.

وَلَكِنَّ اللَّهَ حَفِظَهُ. وَلَكِنْ يَوْسُفَ لَمْ يَقُلْ لَهُمْ شَيْئاً وَلَمْ يَفْضَحْهُمْ.

Fakat Allah onu korudu. Yusuf onlara bir şey demedi ve onları rezil etmedi.

18 – بَيْنَ يَوْسُفَ وَإِخْوَتِهِ Yusuf ile kardeşleri arasında

وَكَلَّمَهُمْ يَوْسُفَ وَقَالَ لَهُمْ: مِنْ أَيْنَ أَنْتُمْ؟ قَالُوا: مِنْ كَنْعَانَ! قَالَ: مَنْ أَبِيكُمْ؟

Yusuf onlarla konuştu ve onlara dedi: Siz neredensiniz? Dediler: Ken'an'dan. Dedi: Babanız kim?

قَالُوا: يَعْقُوبُ بْنُ إِسْحَاقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ

Dediler İbrahim oğlu İshak oğlu Yakup, Allah onlara salat ve selam etsin,

قَالَ: هَلْ لَكُمْ أَخٌ آخَرُ؟ قَالُوا: نَعَمْ لَنَا أَخٌ اسْمُهُ بَنِيَامِينُ!

Dedi: Sizin başka kardeşiniz var mı? Dediler: Evet bir kardeşimiz var, adı Bünyamin.

قَالَ: لِمَ إِذَا مَا جَاءَ مَعَكُمْ؟ قَالُوا: لِأَنَّ وَالِدَنَا لَا يَتْرُكُهُ وَلَا يُحِبُّ أَنْ يَبْعَدَ عَنْهُ.

Dedi: Niçin sizinle beraber gelmedi? Dediler: Babamız onu bırakmıyor ve ondan uzaklaşmak istemiyor.

قَالَ: لِأَيِّ شَيْءٍ لَا يَتْرُكُهُ هَلْ هُوَ وَلَدٌ صَغِيرٌ جَدًّا؟

Dedi: Ne için onu bırakmıyor, çok mu küçük bir çocuk?

قَالُوا: لَا، وَلَكِنْ كَانَ لَهُ أَخٌ اسْمُهُ يَوْسُفَ، ذَهَبَ مَعَنَا مَرَّةً،

Dediler: Hayır, fakat onun Yusuf adında bir kardeşi vardı, bir kere bizimle beraber gitti

وَذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكَنَا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ

Ve biz gittik, yarıştık, Yusuf'u eşyalarımızın yanında bıraktık ve onu kurt yedi.

وَضَحِكَ يَوْسُفَ فِي نَفْسِهِ وَلَكِنْ لَمْ يَقُلْ شَيْئاً وَاشْتَقَ يَوْسُفَ إِلَى أَخِيهِ بَنِيَامِينَ.

Yusuf içinden güldü, fakat bir şey demedi ve Yusuf kardeşi Bünyamin'i özledi.

وَأَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَمْتَحِنُ يَعْقُوبَ مَرَّةً ثَانِيَةً. فَأَمَرَ لَهُمْ يَوْسُفَ بِالطَّعَامِ.

Allah Yakub'u ikinci bir defa imtihan etmek istedi. Yusuf onlar için yiyecek emretti.

وَقَالَ لَهُمْ {أَتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ}

Ve onlara dedi: **Babanızdan kardeşinizi bana getirin.**

وَلَا تَجِدُونَ طَعَامًا إِنَّ لَمْ تَأْتُوا بِهِ. وَأَمَرَ يُوسُفُ بِمَالِهِمْ فَوَضَعَ فِي مَتَاعِهِمْ.

Eğer onu getirmezseniz yiyecek bulamazsınız. Ve Yusuf onların mallarını emretti ve eşyalarının içine koydu.

19 – بَيْنَ يَعْقُوبَ وَأَبْنَائِهِ Yakub ile oğulları arasında

وَرَجَعُوا إِلَىٰ آبِيهِمْ وَأَخْبَرُوهُ بِالْخَبْرِ وَقَالُوا لَهُ: أَرْسِلْ مَعَنَا أَحَانًا، وَإِلَّا لَا نَجِدُ خَيْرًا عِنْدَ الْعَزِيزِ.

Babalarına döndüler ve haberi verdiler ve ona dediler; Kardeşimizi bizimle gönder, değilse Azizin yanında hayır bulamayacağız.

وَطَلَّبُوا مِنْ يَعْقُوبَ بَنِيَامِينَ وَقَالُوا {إِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ} قَالَ يَعْقُوبُ

Ve Yakub'tan Bünyamin'i istediler ve dediler: **Biz onu mutlaka koruruz.** Yakub dedi:

{هَلْ أَمْنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمْنُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ}

Dedi: hiç ben onun için size güvenir miyim? Meğer ki daha önce kardeşi için güvendiğim gibi ola

هَلْ نَسِيتُمْ قِصَّةَ يَوْسُفَ. أَتَحْفِظُونَ بَنِيَامِينَ كَمَا حَفِظْتُمْ يَوْسُفَ.

Yusuf'un kıssasını unuttunuz mu? Yusuf'u koruduğunuz gibi mi Bünyamin'i koruyacaksınız.

{فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ}

En iyi koruyan Allah'tır ve O, merhametlilerin merhametlisidir

وَوَجَدُوا مَالَهُمْ فِي مَتَاعِهِمْ فَقَالُوا لِأَبِيهِمْ: إِنَّ الْعَزِيزَ رَجُلٌ كَرِيمٌ،

Eşyalarının içinde mallarını buldular ve babalarına dediler: Aziz gerçekten cömert bir adam

قَدْ رَدَّ مَالَنَا وَلَمْ يَأْخُذْ مِنَّا ثَمَنًا أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيَامِينَ نَأْخُذْ حَقَّهُ أَيُّضًا.

Malımızı bize iade etti ve bizden ücret almadı Bünyamin'i bizimle gönder, onun hakkını da alalım

قَالَ لَهُمْ يَعْقُوبُ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تَعَاهِدُوا اللَّهَ أَنَّكُمْ تَرْجِعُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ تُغْلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِكُمْ.

Yakub onlara dedi: İşinizde yenilmediğiniz takdirde onu geri getireceğinize dair Allah'a söz verinceye kadar onu sizinle göndermeyeceğim

وَعَاهَدُوا اللَّهَ وَقَالَ يَعْقُوبُ {اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ} وَقَالَ يَعْقُوبُ لِبَنِيهِ

Allah'a söz verdiler ve Yakub dedi: **Allah söylediğimize vekildir.** Ve Yakub oğullarına dedi:

{وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ}

Ve dedi: Ey oğullarım, ek bir kapıdan girmeyin, fakat farklı kapılardan girin.

20- **بَنِيَامِينَ عِنْدَ يُوسُفَ** Bünyamin Yusuf'un yanında

وَدَخَلَ الْإِخْوَةَ مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ كَمَا أَمَرَهُمْ آبُوهُمْ وَوَصَلُوا إِلَى يُوسُفَ.

Kardeşler babalarının onlara emrettiği gibi farklı kapılardan girdiler ve Yusuf'a ulaştılar.

وَلَمَّا رَأَى يُوسُفَ بَنِيَامِينَ فَرِحَ جِدًّا وَأَنْزَلَهُ فِي بَيْتِهِ

Yusuf Bünyamin'i görünce çok sevindi ve onu evinde misafir etti.

وَقَالَ يُوسُفُ لِبَنِيَامِينَ {إِنِّي أَنَا أَخُوكَ} وَاطْمَأَنَّ بَنِيَامِينَ.

Yusuf Bünyamin'e dedi: **Gerçekten ben senin kardeşimim.** Ve Bünyamin huzura erdi.

وَلَقِيَ يُوسُفَ بَنِيَامِينَ بَعْدَ زَمَنٍ طَوِيلٍ. فَذَكَرَ أُمَّهُ وَأَبَاهُ وَذَكَرَ بَيْتَهُ.

Yusuf Bünyamin'e uzun zamandan sonra kavuştu. Ve annesini ve babasını andı ve evini andı.

وَأَرَادَ يُوسُفَ أَنْ يُبْقِيَ عِنْدَهُ بَنِيَامِينَ يَرَاهُ كُلَّ يَوْمٍ وَيُكَلِّمُهُ وَيَسْأَلُهُ عَن بَيْتِهِ.

Yusuf Bünyamin'i yanında bırakmak istiyordu, her gün onu görüyor, onunla konuşuyor ve evinden soruyordu

وَلَكِن كَيْفَ السَّبِيلُ إِلَى ذَلِكَ، وَبَنِيَامِينَ رَاجِعٌ غَدًا إِلَى كَنْعَانَ؟

Fakat buna yol nasıl, Bünyamin yarın Ken'an'a dönüyor.

وَكَيفَ يُمَكِّنُ لِيُوسُفَ أَنْ يَحْبَسَ بَنِيَامِينَ عِنْدَهُ.

Yusuf için Bünyamin'i yanında tutmak nasıl mümkün olur

كَانَ عِنْدَ يُوسُفَ إِنَاءٌ ثَمِينٌ وَكَانَ يَشْرَبُ فِيهِ وَوَضَعَ هَذَا الْإِنَاءَ فِي مَتَاعِ بَنِيَامِينَ

Yusuf'un yanında pahalı bir kap vardı ve ondan içiyordu, bu kabı Bünyamin'in eşyasının içine koydu

وَأَذَّنَ مَوْذِنٌ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ وَالتَّتَفَتِ الْإِخْوَةَ، وَقَالُوا مَاذَا تَفْقَدُونَ؟

Bir seslenici seslendi: Siz gerçekten hırsızınız. Kardeşler arkalarına baktılar ve dediler neyi yitirdiniz

قَالُوا نَفَقْدُ صُورَاعَ الْمَلِكِ، وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حَمَلٍ بَعِيرٍ.

Dediler: Hükümdarın su kabını yitirdik, onu kim getirirse bir deve yükü var.

{قَالُوا تَا اللَّهُ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ}

Dediler: Allah'a andolsun, siz de bilirsiniz ki biz ülkede fesat çıkarmaya gelmedik, hırsız değiliz

{قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ}

Dediler: Eğer yalancı iseniz, onun cezası nedir?

{قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ}

Dediler: kimin yükünde çıkarsa işte o, onun cezasıdır, biz zalimlere böyle ceza veririz

وَخَرَجَ الْإِنَاءُ مِنْ مَتَاعِ بَنِيَامِينَ فَخَجَلَ الْإِخْوَةُ وَلَكِنْ قَالُوا مِنْ غَيْرِ خَجَلٍ

Kap Bünyamin'in eşyasından çıktı ve kardeşler utandı fakat utanmadan dediler:

إِنْ يَسْرِقُ بَنِيَامِينَ فَقَدْ سَرَقَ أَخُّ لَهُ يَوْسُفُ مِنْ قَبْلُ.

Eğer o çaldıysa, daha önce onun kardeşi Yusuf da çalmıştı

وَسَمِعَ يَوْسُفُ هَذَا الْبُهْتَانَ فَسَكَتَ وَلَمْ يَغْضَبْ.

Yusuf bu iftirayı işitti ve sustu, kızmadı.

{قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ}

Dediler: Ey Aziz, onun büyük bir ihtiyar babası var. Onun yerine birimizi al; doğrusu, biz seni iyilik edenlerden görüyoruz."

{قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَطَّالِمُونَ}

Dedi: Eşyamızı yanında bulduğumuz kimseden başkasını almaktan Allah'a sığınırız, yoksa biz zulmedenler oluruz.

وَ هَكَذَا بَقِيَ بَنِيَامِينَ عِنْدَ يَوْسُفَ.

Böylece Bünyamin Yusuf'un yanında kaldı.

21- إِلَى يَعْقُوبَ Yakub'a doğru

وَ تَحَيَّرَ الْإِخْوَةُ كَيْفَ يَرْجِعُونَ إِلَى آبِيهِمْ وَ فَكَّرَ الْإِخْوَةُ مَاذَا يَقُولُونَ لِأَبِيهِمْ.

Kardeşler babalarına nasıl döneceklerini şaşırdılar ve babalarına ne diyeceklerini düşündüler.

إِنَّهُمْ فَجَعُوهُ أَمْسَ فِي يَوْسُفَ، أَفَيَفْجَعُونَهُ الْيَوْمَ فِي بَنِيَامِينَ

Dün Yusuf ile felaket getirmişlerdi, bugün Bünyamin ile mi felaket getiriyorlardı.

أَمَّا كَبِيرُهُمْ فَآبَى أَنْ يُرْجَعَ إِلَى يَعْقُوبَ وَقَالَ لِإِخْوَتِهِ

Büyükleri ise Yakub'a dönmekten kaçındı ve kardeşlerine dedi

{ارْجِعُوا إِلَى أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ}

Babanıza dönün, deyin ki: Ey babamız, oğlun hırsızlık etti! Biz ancak bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik, biz gaybı bilenler değiliz

وَلَمَّا سَمِعَ يَعْقُوبَ الْقِصَّةَ عَلِمَ أَنَّ اللَّهَ مُمْتَحِنُهُ.

Yakub bu kıssayı duyduğu zaman Allah'ın onu sınadığını bildi.

أَمْسَ فَجَعَ فِي يَوْسُفَ وَ الْيَوْمَ يَفْجَعُ فِي بَنِيَامِينَ

Dün Yusuf ile felaket getirdi, bu gün Bünyamin ile felaket getiriyor.

إِنَّ اللَّهَ لَا يَجْمَعُ عَلَيْهِ مُصِيبَتَيْنِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يَفْجَعُهُ فِي ابْنَيْنِ. وَهَذَا إِطْمَآنٌ يَعْقُوبُ وَقَالَ

Gerçekten Allah iki musibeti onun üzerinde bir araya getirmez, Gerçekten Allah iki oğulla ona sıkıntı vermez. Yakub burada sakinleşti ve dedi:

{عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ}

Belki de Allah, onların hepsini bana getirir. Çünkü O gerçek bilendir, her şeyi hikmetle yapandır.

22- يَظْهَرُ السِّرُّ Sır açığa çıkıyor

وَلَكِنْ يَعْقُوبُ كَانَ بَشَرًا، فِي صَدْرِهِ قَلْبٌ بَشَرٌ لَا قِطْعَةَ حَجَرٍ

Fakat Yakub insandı, göğsünde insan kalbi vardı, taş parçası değil.

فَذَكَرَ يَوْسُفَ وَتَجَدَّدَ حُزْنُهُ وَقَالَ: {يَا أَسْفَى عَلَى يَوْسُفَ}

Ve Yusuf'u andı, üzüntüsü yenilendi ve dedi: **Ey Yusuf üzerindeki kederim**

وَلَا مَهْ أَبْنَاءَهُ وَقَالُوا إِنَّكَ لَا تَزَالُ تَذْكَرُ يَوْسُفَ حَتَّى تَهْلِكَ. قَالَ يَعْقُوبُ:

Oğulları onu kınadı ve dediler: Sen helak oluncaya kadar Yusuf'u anmaktan vazgeçmeyeceksin.

Yakub dedi:

{إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ}

Ben tasamı ve üzüntü yalnız Allah'a şikayet ederim ve Allah'tan, sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim.

وَأَرْسَلَ يَعْقُوبَ أَبْنَاءَهُ إِلَى مِصْرَ لِيَبْحَثُوا عَنْ يَوْسُفَ وَبَنِيَامِينَ.

Yakub oğullarını Yusuf'u ve Bünyamin'i aramaları için Mısır'a gönderdi

وَمَنْعَهُمْ يَعْقُوبُ مِنْ أَنْ يَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ، وَذَهَبَ الْإِخْوَةُ إِلَى مِصْرَ مَرَّةً ثَالِثَةً.

Yakub onların Allah'ın rahmetinden ümit kesmelerini, yasakladı ve kardeşler üçüncü kez Mısıra gitti

وَدَخَلُوا عَلَى يَوْسُفَ وَشَكَوْا إِلَيْهِ فَقَرَّهْمَ وَمُصِيبَتَهُمْ وَسَأَلُوهُ الْفَضْلَ.

Yusuf'un yanına girdiler, fakirliklerinden ve sıkıntılarından şikayet ettiler ve ondan lütuf istediler.

وَهُنَا هَاجَ الْحُزْنَ وَالْحُبُّ فِي يَوْسُفَ وَلَمْ يَمْلِكْ نَفْسَهُ وَقَالَ لَهُمْ.

Burada Yusuf'ta üzüntü ve sevgi kabardı, kendini tutamadı ve dedi:

{ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيَوْسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ }

Dedi: Sizler cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine ne yaptığınızı bildiniz mi?

وَكَانَ الْإِخْوَةُ يَعْلَمُونَ أَنَّ هَذَا السِّرَّ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا يَوْسُفَ وَنَحْنُ.

Kardeşler biliyordu ki bu sırdır ve onu Yusuf ve biz biliyoruz.

فَعَلِمُوا أَنَّهُ يَوْسُفُ. سُبْحَانَ اللَّهِ! هَلْ يَوْسُفُ حَيٌّ، أَمَا مَاتَ فِي الْبَيْتِ.

Bildiler ki o Yusuf'tur. Subhan Allah. Yusuf diri, o kuyuda ölmedi mi?

هَلْ يَوْسُفُ هُوَ عَزِيزُ مِصْرَ؟ هُوَ الَّذِي كَانَ يَأْمُرُ لَنَا بِالطَّعَامِ؟

Yusuf Mısır'ın Azizi mi? Bizim için yiyecek emreden?

وَمَا بَقِيَ عِنْدَهُمْ شَكٌّ أَنَّ الَّذِي يُكَلِّمُهُمْ هُوَ يَوْسُفُ بْنُ يَعْقُوبَ

Onlarla konuşanın Yakub oğlu Yusuf olduğuna onlarda şüphe kalmadı.

{ قَالُوا أَيْنَكَ لِأَنْتَ يَوْسُفُ }

Dediler: Yoksa sen Yusuf musun?

قَالَ: { أَنَا يَوْسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ }

Ben Yusuf'um, bu da kardeşim. Allah bize lutfetti doğrusu kim sakınır ve sabrederse, Allah iyilik edenlerin mükafatını zayi etmez

{قَالُوا تَا اللَّهُ لَقَدْ آتَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَحَاطِئِينَ}

Dediler: Vallahi, Allah seni bizden üstün kıldı. Doğrusu biz hata edenler olmuştuk

وَمَا لَأَمَّهُمْ يَوْسُفُ عَلَىٰ فَعَلْتِهِمْ، بَلْ قَالَ:

Yusuf yaptıklarından dolayı onları kınamadı, aksine dedi:

{يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ}

Allah sizi bağışlar; O merhametlilerin merhametlisidir

23- يُوسُفُ يُرْسِلُ إِلَىٰ يَعْقُوبَ Yusuf Yakub'a elçi gönderiyor

وَاشْتَأَقَ يَوْسُفُ إِلَىٰ لِقَاءِ يَعْقُوبَ، وَكَيْفَ لَا يَشْتَأَقُ إِلَيْهِ وَقَدْ طَالَ الْفِرَاقُ.

Yusuf Yakub'a kavuşmayı arzuladı, nasıl arzulamasın ayrılık uzamıştı.

قَدْ انْكَشَفَ السِّرُّ، وَقَدْ ظَهَرَ السِّرُّ، وَقَدْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ تَقَرَّ عَيْنَ يَعْقُوبَ

Sır açılmıştı, sır ortaya çıkmıştı ve Allah Yakub'un güzünün aydınlık olmasını istemişti.

وَكَانَ يَعْقُوبَ قَدْ عَمِيَ مِنْ كَثْرَةِ الْبُكَاءِ وَالْحُزْنِ. فَقَالَ يَوْسُفُ

Yakub çok ağlamaktan ve üzülmekten dolayı kör olmuştu. Yusuf dedi:

{ادْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ}

Benim bu gömleğimi götürün, babamın yüzüne koyun da gözü açılsın. Ve bütün ailenizle birlikte bana gelin

24- يَعْقُوبُ عِنْدَ يَوْسُفَ Yakub Yusuf'un yanında

وَلَمَّا سَارَ الرِّجَالُ بِقَمِيصِ يَوْسُفَ إِلَىٰ كَنْعَانَ، أَحَسَّ يَعْقُوبُ رَائِحَةَ يَوْسُفَ، وَقَالَ:

Adamlar Yusuf'un gömleğiyle Ken'an'a gitmeye başlayınca Yakub Yusuf'un kokusunu hissetti, dedi:

{إِنِّي لِأَجِدُ رَائِحَةَ يَوْسُفَ} {قَالُوا تَا اللَّهُ إِنَّكَ لَنفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ}

Dediler: Vallahi sen eski şaşkınlığın içindesin. Ben Yusuf'un kokusunu alıyorum

وَلَكِنْ كَانَ يَعْقُوبُ صَادِقًا

Fakat Yakub doğru söylüyordu.

{فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ}

Müjdecî gelip onu onun yüzüne koyunca, derhal görür oldu. Dedi: Size demedim mi ben, Allah'tan sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim

{قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ}

Dediler: Ey babamız, bizim günahlarımızın bağışlanmasını dile. Gerçekten biz hata edenler olduk

{قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ}

Dedi: Sizin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim, şüphesiz O, çok bağışlayandır, çok acıyandır.

وَلَمَّا وَصَلَ يَعْقُوبُ إِلَى مِصْرَ اسْتَقْبَلَهُ يُوسُفُ وَلَا تَسْأَلُ عَنْ فَرْحِهِمَا وَسُرُورِهِمَا.

Yakub Mısır'a varınca onu Yusuf karşıladı; o ikisinin sevincini ve mutluluğunu sorma.

وَرَفَعَ يُوسُفُ أَبْوَيْهَ عَلَى الْعَرْشِ وَوَقَعُوا كُلُّهُمْ سُجَّدًا لِيُوسُفَ. وَقَالَ يُوسُفُ

Yusuf ana-babasını tahta çıkardı ve hepsi Yusuf için secdeye kapandı. Yusuf dedi:

{هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلِ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا}

Bu, önceden rüyamın yorumudur. Rabbim onu gerçek yaptı

{إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ}

Ben on bir yıldızı, güneşi ve ayı gördüm, bunların bana secde ettiklerini gördüm

وَحَمِدَ يُوسُفُ اللَّهَ حَمْدًا طَيِّبًا كَثِيرًا. وَشَكَرَ يُوسُفُ عَلَى ذَلِكَ شُكْرًا عَظِيمًا.

Yusuf Allah'a güzel bir hamd ile çok hamdetti. Yusuf bundan dolayı büyük şükürle şükretti.

وَبَقِيَ يَعْقُوبُ وَآلُ يَعْقُوبَ فِي مِصْرَ زَمَانًا طَوِيلًا. وَمَاتَ يَعْقُوبُ وَزَوْجُهُ فِي مِصْرَ.

Yakub ve Yakub ailesi Mısırdaki uzun zaman kaldı. Yakub ve eşi Mısırdaki öldü.

25 - حُسْنُ الْعَاقِبَةِ Güzel son

وَلَمْ يَشْغَلْ يُوسُفَ هَذَا الْمُلْكُ الْعَظِيمُ عَنِ اللَّهِ وَلَمْ يُغَيِّرْهُ.

Büyük mülk Yusuf'u Allah'tan meşgul etmedi ve onu değiştirmede.

وَكَانَ يُوسُفُ يَذْكُرُ اللَّهَ وَيَعْبُدُهُ وَيَخَافُهُ.

Yusuf Allah'ı anıyordu, ona tapıyordu ve ondan korkuyordu.

وَكَانَ يُوسُفُ يَحْكُمُ بِحُكْمِ اللَّهِ وَيُنْفِذُ أَوْامِرَ اللَّهِ.

Yusuf Allah'ın hükmüyle hükmediyordu ve Allah'ın emirlerini yerine getiriyordu.

وَكَانَ يُوسُفُ لَا يَرَى الْمُلْكَ كَثِيراً وَلَا يَعْذُهُ شَيْئاً كَبِيراً

Yusuf mülkü büyük görmüyordu ve onu büyük bir şey saymıyordu.

وَكَانَ يُوسُفُ لَا يُحِبُّ أَنْ يَمُوتَ مَوْتَ مَلِكٍ وَيُحْشَرَ مَعَ الْمُلُوكِ.

Ve Yusuf hükümdarların ölümüyle ölmeyi ve hükümdarlarla birlikte diriltilmeyi istemiyordu.

بَلْ كَانَ يُوسُفُ يُحِبُّ أَنْ يَمُوتَ مَوْتَ عَبْدٍ وَيُحْشَرَ مَعَ الصَّالِحِينَ.

Aksine Yusuf bir kul ölümüyle ölmeyi ve salihlerle diriltilmeyi istiyordu.

وَكَانَ دُعَاؤُ يُوسُفَ:

Yusuf'un duası şöyleydi:

{ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِى

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِماً وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ }

Rabbim, bana bir parça mülk verdin ve bana sözlerin yorumunu öğrettin. Ey göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim dostum sensin! Beni Müslüman olarak öldür ve beni salihlere kat.
